

Az akadálypályán nem akadt ellenfelük 2. oldal • A Békavárostól a nemzeti válogatott kispadjáig 5. oldal • Karácsonyi történet Kárpátaljáról 10. oldal • Hogy volt? A harmincöt éves művészeti iskola 12–13. oldal • Örülni kell minden kicsinységnek 19. oldal

Paksi Hírnök

Az írás megmarad.

XVIII. ÉVF. 24. SZÁM

ALAPÍTVÁ 1989-BEN

2009. DECEMBER 18.

Fotó: Kévi Gergő

Karácsonyi készülődés

Meghitt, békés ünnepi készülődést
és boldog karácsonyt kíván a Paksi Hírnök szerkesztősége!

MECSEKVIDÉKE
TAKARÉKSZÖVETKEZET

48 éve Ügyfeleink szolgálatában!

Paks, Villany u. 4. Telefon: 75/511-240

A Mecsekvidéke Takarékszövetkezet
valamennyi jelenlegi és jövőbeni ügyfelének,
a város és a környező települések minden lakójának
BÉKÉS BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET,
eredményekben, sikerekben gazdag új évet kíván.
Köszönjük megtisztelő bizalmukat.

Az akadálypályán nem akadt ellenfelük

Újabb érmek kerültek a Neutron bázisának vitrinjébe: egy arany- és egy bronzérmet gyűjtöttek idén Orlandóban a fiúk. És bár a legjobb külföldi csapat címet elhódították tőlük, európai legyőzőjük nem akadt, s néhány hellyel előrébb araszoltak összetettben is a tavalyinál.

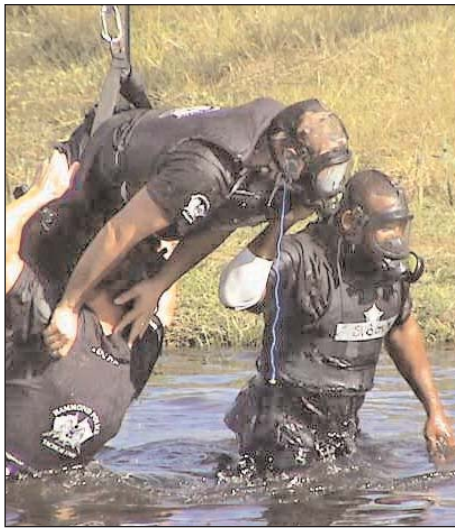
Az Orlandóban töltött heteket Kiss Attila őrnagy, a Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság Neutron Bevetési Osztályának vezetője idézte fel a Paksi Hírnöknek. Mint mondta, a válság a floridai versenyre is rányomta a bélyegét. Kevesebb időt kaptak gyakorlásra, mert nem volt elég népes a szervezőgárda, és nem készültek el időben a pályák...

A különlegesen képzett egységek nemzetközi seregszemléjére ezúttal 52 csapat nevezett, legtöbbször e műfaj „őshazájából”, az Egyesült Államokból. A paksiak – ahogyan szokták – egy héttel korábban érkeztek, hogy felkészülhessenek. A már említett okokból ez rövidebbre sikerült. Az akadálypályán például csupán egyszer egy órát tölthettek el. Igaz egyikük, Keresztély György számára ez minden bizonnyal emlékezetes marad: a mocsarat imitáló feladatnál megsérült a bokája. Az már csak itthon derült ki, hogy elszakadt az egyik bokaszalagja. Az orvosnak és az általa adott fájdalomcsillapítóknak köszönhetően végigküzdötte magát a versenyszámokon.

Idén sok apróbb-nagyobb változással találták magukat szemben a válogatottak. A korábbiakkal ellentétben nem öt, hanem négy napon át versengtek, így az elsőre két feladat is jutott. Az első máris remekül sikerült a Neutronnak, bár azt,

hogyan menne, csak a díjátadón tudták meg. Két csapatnál ugyanis egy-egy perccel kevesebbet írtak be, és amikor helyre kerültek a dolgok, akkor derült ki, hogy bronzérmet nyert a paksi gárda. Ez a verseny a vakpálya nevet viselte, nem véletlenül. A második szakasos kombinált küzdelem volt, persze újdonságokkal megspékelve. Itt is nagyon jó időt futottak és a végrehajtás is rendkívül jó volt, húsz lövésből csupán kettőt vették el. Az, hogy „csak” 15. helyen végeztek, annak eredménye, hogy egyikük úgy lépett ki a löllésből, hogy nem vette ki a tárat. 30 másodperc büntetést kaptak érte. – Ez teljesen korrekt – vélekedik az őrnagy –, ha józanul átgondolja az ember, ilyen nem történhet meg, hiszen a nézők 10-15 méterre állnak a pályától.

Másnap a középszőnyben végzett a Neutron, majd egy 15. helyezést gyűjtöttek be, így várták az akadálypályát, ami

mindig neutronos szám volt, ráadásul az utóbbi két évben nem sikerült nyerniük. Negyvenegynéhányadiknak rajtoltak, 10 fok sem volt, az eső ömlött, a fiúk 20-25 percet álltak trikóban, mire sorra kerültek. A szervezők előzőleg azt ígérték, hogy leállítják a versenyt, ha esik. Ezt mégsem tették meg, viszont kivették az A elemet, ami a paksiaknak fekszik, az amerikaiaknak viszont nem. Ilyen körülmények között vágtak neki a fiúk, köztük Keresztély Gyuri fászlított lábbal, a pályán végig fülébe ordító parancsnokával, aki üzte, hajtotta, mondván: meg kell csinálni, egész évben ezért dolgoztunk. A pálya első negyedén még 10 másodperc hátrányban voltak, végül mégis az ő nyakukba került megint az aranyérem.

Ez nemcsak verseny, hanem tanulási folyamat is. Az egész az életről szól, megpróbálunk éles helyzetekre felkészülni, mondja Kiss Attila, aki rendkívül elégedett a fiúkkal. Különösen azzal, hogy a generációváltás – hiszen hétből öt szinte teljesen új ember – nem nyomja rá bélyegét a kinti szereplésre. A Neutron nevét változatlanul tisztelettel ejtik ki Orlandóban. Ennek igazolásául álljon itt egy epizód a sok közül: az akadálypálya után a zuhanyzóban – ahol ugye nincs a mindent eláruló egyenruha – kérdezték a paksi fiúkat, hogy mennyi időt mentek a pályán. Mondták 3:44. Ja, akkor ti vagytok a Neutron!

A Neutron válogatott tagjai: Felhősi László, Járai Antal, Keresztély György, Benkő Péter, Major István, Kemény László és Novák József.

Vida Tünde

Közvilágítást kap Csámpa karácsonyra

Aszfaltburkolatot kapott a régi 6-os út rossz állapotú nyomvonal Csámpán. A településrészen egy másik probléma is megoldódik karácsonyig: mindenütt kiépítik a közvilágítást.

A 6-os úttal párhuzamos, a Ne Felejts Emlekpark mellett elvezető útszakasz felújítása régi vágya volt a csámpaiaknak. A gyakorta sáros, poros, zötyögős úton nehéz volt közlekedni. A 720 méter hosszúságú útszakasz felújítását a Soltút Kft. végezte el. A munka, amelyet a paksi önkormányzat finanszírozott, 10,5 millió forintból valósult meg. A régi, zúzott köves fel-

színre néhány centiméteres murvás réteget tettek, erre került az aszfaltburkolat. Az eredeti útszélesség megmaradt, ennek ellenére a közlekedés kényelmesebbé vált, hiszen az út két oldalán egy-egy méteres apró köves szegélyt építettek ki. – Biztonságosabban ugyan, de gyorsabban is haladnak a gépkocsik a felújított úton, ezért szeretnénk, ha 40 km/h-s sebességkorlátozást vezetnének be – mondta el Feil József, a településrészi önkormányzati képviselője. A villamoshálózat is korszerűsödik karácsonyig Csámpán az atomerőmű támogatásának köszönhetően. Villany eddig is volt minden házban, de

az egyes és a kettes közben egyáltalán nem, a négyesben pedig csak részben épült ki a közvilágítás, így esténként az ott lakók csak sötétben tudtak közlekedni. – A tulajdonviszonyok rendezése után az atomerőmű anyagi segítségével megkezdődött és jól halad a munka, így az ünnepekre megszűnik ez a probléma a településen – tudtuk meg Feil Józseftől. Emellett egyéb felújítások is történtek Csámpán. Záporkvízgyűjtő és víztározó épült az egyes közben, a felső-csámpai területen pedig egy 760 méteres földút darált betonúzalék alapot kapott.

Dallos Szilvia

Paks Európa kulturális blues-városa lesz?

Megjelentek a 17. Nemzetközi Gastroblues Fesztivált megőrkítő lemezek, illetve fotóalbum. A bemutatót koncertek, borbarát találkozó és jótékonysági tombola kíséretében tartották a dunakömlődi faluházban.

A 17. Nemzetközi Gastroblues Fesztivál több különlegességgel is szolgált. Az ételek és italok idén is a Borbarátok Országos Találkozójaival és a főzőversennyel jelentek meg a többnapos rendezvényen, utóbbin felállították a legtöbb egy helyen, egy időben borral készült étel és borkorcsolya magyarországi rekordját, amely nagy valószínűséggel Guinness-rekord is, csak erre a címre még nem pályáztak, mondta el Gárdai György. A fesztivál főszervezője hozzátette, a kezdeménnyel elsősorban az volt a szándékuk, hogy ösztönözzenek másokat az eredmény túlszárnyalására, ami jót tenne a magyar gasztronómiának, borászatnak. A zenei programban sok év után ismét volt lengyel vendég Magda Piskorczyk énekes-gitáros személyében, ismét Paksra látogatott Billy Gibson, az Egyesült Államok egyik legkiemelkedőbb szájharmonikás-éneke, aki idén elnyerte a Blues Music Award díjat, és hallhattuk mások mellett Matt Schofield gitárost is, aki együttesében Johnny Henderson Hammond-organistával és a dobosok dobosának hívott Evan Jenkinssel játszik.

A külföldi előadók mellett idén az eddigieknél több neves magyar előadót hívtak, a Deák Bill Blues Band, a Takáts Tamás Blues Band és a Piramis+ is színpadra lépett. A

Fotó: Molnár Gyula

fesztiválról két DVD készült, az egyik négy órában ad merítést a nagyszínpadi, valamint a szabadtéri koncertekből, a másik kétórás anyaga pedig a templomi zenei programból válogat, emellett interjúkat és fotógalériát tartalmaz. Ahogy minden esztendőben, idén is rengeteg fotó készült a fesztiválon, ezekből a lemezeket kísérő prémium kiadványba gyűjtötték a legjobbakat. A lemezek kereskedelmi forgalomba nem kerülnek, a bemutatón kívül a fesztiválok juthatnak hozzá a gyűjtők. A lemezbemutató este sok vendég érkezett, jöttek határainkon túlról is Galántáról, Viskről, valamint Kern József képviselő közbenjárására borászok Temerinből. A jó zene és a kiváló nedűk mellé ez alkalommal is kínáltak ínycsiklandó falatokat, disznótorossal

vendégelték. Az esten tartott jótékonysági tombola bevételét az atomváros testvételepüléseinek ajánlották fel, képviselőik abban egyeztek meg, hogy a befolyt összeg a viski gyerekek karácsonyát gazdagítsa. A lemezbemutató „mini” Gastroblues fesztiválon fellépett Son Henry, a Póka Egon Experience, Závodi János, Papp Gyula és Sárdy Barbara, Pribil György, a Tűzkerék XT és a Budapest Acoustic Band, valamint a Jack-ki és a BlueStrings. A jövő évi fesztiválról már folynak az egyeztetések, ahogy tárgyalnak arról is, hogy a rendezvény az EKF kísérő programja legyen. Ha ez megvalósul, elképzelhető, hogy egyhetes fesztivál várja a vendégeket a megszokottnál több helyszínnel, összegezte a terveket Gárdai György. -gyöngy-

Félezer ajándékcsomag ért célba

Mintegy ötszáz kisnyugdíjast az önkormányzat. Az akció több köszöntött ajándékcsoaggal mint 10 éve hagyomány Pak-

son. Kilenc helyszínen helyeztek ki urnákat, ahova igényüket bedobva a karácsonyi akcióra jelentkezhetettek azok a kisnyugdíjasok, akiknek családjában az egy főre eső havi jövedelem nem haladta meg az 51, egyedül élők esetében a 60 ezer forintot. – Az ajándékcsoaggok 3500 forint értékben tartalmaznak tartós élelmiszereket, csokoládét, kávé, kakaót. Ezzel a jelképes figyelmességgel szeretné a kisnyugdíjasok karácsonyát szebbé tenni a város – tudtuk meg Badics Istvánnétól, a szociális osztály vezetőjétől. Az 520 jogosult számára a Szociális In-

Fotó: Szaffner Ferenc

tézmények Igazgatóságának munkatársai szállították házhöz a csomagokat. -dal-

Paksi Hírnök

Megjelenik kéthetente, 4500 példányban

Kiadja a TelePaks Nonprofit Kft.

Főszerkesztő: Dávid Ildikó

Szerkesztőség: Paks, Dózsa Gy. u. 51–53.

E-mail: paksihironok@index.hu

Telefon és fax: 75/310-153

Nyomda: Kerényi Nyomda, Szekszárd

Hirdetésfelvétel: Fonyó Lajos, 30/557-3645, fonyo.lajos@t-online.hu

Következő megjelenés: 2010. január 8.

Folytatódik a disputa

Újabb tudós költözött a Paksi disputába. Felavatták az atomerőmű bővítésére alakult projekt névadója, Lévai András szobrát a Tájékoztató és Látogató Központ előtti parkban.

A „Paksi disputa” a magyar tudományos élet kiválóságainak állít emléket: Hevesy György, Neumann János, Szilárd Leó, Teller Ede és Wigner Jenő bronzba formált mellszobrai mellett néhány hete Lévai András képmása is látható. A professzor a hazai energetika meghatározó személyisége, egyszerre volt ipari szakember, oktató és tudós akadémikus. Jelentős szerepet játszott az atomenergia hazai hasznosításában. Lévai András korán felismerte, hogy Magyarország nem rendelkezik az ország ellátásához elegendő mennyiségű energiahordozóval, ezért valamilyen alternatív megoldást keresett a hazai energiaigények kielégítésére. Ennek egyik eszközeként tekintett az atomenergiára. Kitaró munkájának köszönhetően 1966-ban aláírták az első kormányközi egyezményt a Szovjetunióval egy magyar atomerőmű építéséről. Az akkori helyzet, a közbejött politikai és gazdasági változások

miatt az elképzelés megvalósítása évekkel későbbre tolódott, később a beruházás zöld utat kapott. Nehézipari miniszter helyettesként Lévai András volt a tárgyalódelegáció vezetője a szerződéskötéskor. – A professornak köszönhető – hangsúlyozta Süli János –, hogy nem az eredetileg tervezett blokk típust építették meg Pakson, hanem annak egy továbbfejlesztett változatát. Ez tette lehetővé, hogy az európai uniós csatlakozást követően nem kellett a blokkokkal leállni. Ha nem Lévai András tervezési elvei szerint születnek meg a magyar blokkok, akkor ezek már nem üzemelhettek – emelte ki a disputa legújabb tagjának érdemeit a Paksi Atomerőmű Zrt vezérigazgatója. A tudós munkássága előtt tisztelve Lévai Andrást neveztek el az atomerőmű bővítését előkészítő programot. A projektet július 8-án alapították az MVM cégcsoport tagvállalatainak részvételével. A program keretében végzik azt az előkészítő, tervezési és engedélyezési munkát, aminek eredményeképpen várhatóan négy év múlva megindulhat az ötös, majd a hatos paksi blokkok építése.

Lévai András mellszobrát Farkas Pál készítette. Az alkotást Dénes József, a pro-

Fotó: Szűcs Ferenc

fesszor által alapított erőműtervező iroda, az ETV-Erőterv elnök-vezérigazgatója, Süli János vezérigazgató és dr. Rádonyi László nyugalmazott tanszékvezető egyetemi docens leplezte le a látogatóközpont előtti szoborparkban.

-dallos-

Élen járunk a véradásban

Fotó: TelePaks Kistérségi Televízió

Paks és környéke élen járó, főleg Tolna megyét tekintve, de országos viszonylatban is: a legutóbbi véradáson rekordot döntöttünk. – 306-an adtak vért és ebből tíz feletti volt azon polgárok létszáma, akiket először köszönthettünk. Reméljük, ez a lelkesedés a továbbiakban is kitart – mondta el dr. Csuta Tamás, a Vöröskereszt Paks városi vezetőségének elnöke azon az évértékelő vacsorán, melyen a többszörös véradókat is köszöntötték. A segítőkészség mindig is jellemző volt a település lakóira, a Vöröskereszt paksi szerve-

zetének szakemberei a lebonyolításban segédkeznek. Sokan tudják, de nem árt hangsúlyozni, a véradás egyben szűrés is, mely komoly orvosi vizsgálattal jár. Wágner József (képünkön) 90 alkalommal adta vérért a nemcsak cél érdekében, reméli: tudott segíteni. A múlt idő jogos, mivel orvosai nem javasolják a további adakozást, pedig a paksi polgár mindenképp szeretne volna elérni a bűvös 100-as határt. – Legelőször még inas koromban adtam vért, ami ugye már nem most volt – fogalmazott nevetve, de annál büszkébben a véradó. A családban lánya folytatja a hagyományokat, így nem maradnak Wágner-vér nélkül a rászorulóknak. A paksi szervezet karácsonyi gyűjtést is tartott, pénzadományt, tartós élelmiszereket, ruhákat, játékokat vártak, melyekből ajándékosarakat készítettek a rászorulóknak.

Faller Gábor

Otthont a hazában

„Ezt a keresztet azért állítottuk, hogy emlékeztessen bennünket tragikus megosztottságunkra, amely többszörös. Beszélhetünk az anyaországon belüli szellemi, politikai, ideológiai igen erős megosztottságról, és arról, hogy a nemzettesteket határok választják el egymástól.” Ezekkel a gondolatokkal kezdte beszédét Hajdú János polgármester a Kálvária temetőben álló keresztnél, ahol a Magyarok Világszövetsége Tolna Megyei Szervezete minden esztendőben megemlékezést tart december 5-én. A polgármester emlékeztetett, hogy az 1920. június 4-ei trianoni békediktátum aláírása óta többször történt kísérlet a megosztottság megszüntetésére, utoljára 2004. december 5-én nyílt erre lehetőség, amivel nem élünk. Mint emlékeztet, öt esztendővel ezelőtt ezen a napon ügyszavazást tartot-

tak Magyarországon a határon túli magyarok kettős állampolgárságáról, ám eredménytelen volt az alacsony részvétel miatt. Pallya Gábor, Galánta főjegyzője beszédében kiemelte, „a másét nem kívánjuk, de a magunkét nem adjuk. Nem akarunk mást, mint otthont a hazában, hazát a szülőföldön, itt a magyar őshazában, a Kárpát-medencében. Nem akarunk könyöradományt, nem kéregetünk, mi igazságot, jogegyenlőséget követelünk.” Beszélt arról, hogy a kivezető út a határon túli magyar nemzeti közösség alkotmányos jogállására épülő önkormányzati intézményrendszer teljes kiépítése, az anyanyelv minden korlátozás nélküli, szabad használata, a hagyományok megőrzése, az évezredek kultúra fejlesztése. Az emlékező beszédek után gyertyát gyújtottak a megjelen-

Kohl Gyöngyi

A Békavároستól a nemzeti válogatott kispadjáig

A Paksi Iparos és Vállalkozói Kör öt éve alapította a Lussonium díjat azzal a szándékkal, hogy elismerését fejezze ki azoknak, akik sokat tettek a városért az elmúlt években, évtizedekben. Idén Váczi László vehette át az elismerést.

Váczi László azon szerencsések közé tartozik, akinek hobija a hivatásává vált. A grondon focizó fiúból futballista, később edző lett, ma pedig már fizioterapeutaként a fiatal labdarúgók pályafutását segíti.

Pakson, a Duna partján, a „Békavárosban” volt gyermek és vált felnőtté Váczi László. Ez a korszak meghatározta egész életét, hiszen a játszótársaknak köszönhetően, velük együtt szerette, ismerte meg a futballt, szerelme a sportág iránt mai napig is tart. 1964-ben kezdődött hivatalos pályafutása a Paksi Kinizsiben. Ifjúsági játékosként, később felnőttként erősítette a csapatot. Az edzések a kezdetekkor még a Vak Bottyán Gimnázium helyén lévő sportpályán zajlottak, majd amikor elkészült a Fehérvári úti sporttelep, oda

járt fel nap mint nap készülni a következő mérkőzésére a megye első osztályban játszó paksi együttes. – Egy salakpálya és egy szerény öltöző állt rendelkezésünkre, de olyan nagy szeretettel mentünk a pályára és olyan jól éreztük magunkat, hogy igazi jó csapattá váltunk – mesélte Váczi László. A középpályás posztot betöltő labdarúgó igazi támasza volt csapattársainak, pontos, kiváló játéknak köszönhetően mindig számíthattak rá. Az aktív labdarúgást 1978-ban abbahagyta ugyan, de a sportágtól nem szakadt el. Edzőként dolgozott tovább a Paksi Sportegyesületnél, később az Atomerőmű SE-nél. Serdülő, ifjúsági csapatok tréneré lett és a felnőtt együttes munkáját is segítette pályaedzőként. Ebben az időszakban talált rá mai

hívására, masszörként tevékenykedve sok sérült játékosnak nyújtott és nyújt segítséget a mielőbbi gyógyuláshoz. 1991-ben már ebben a minőségében szerződtették Hévízre, bekerült a profi futball világába. Munkája Siófokra, onnan Győrbe vitte, és szakmája iránti elkötelezettségét mi sem bizonyítja jobban: hetvenszer ültetett stábtagnak a magyar válogatott kispadján, és masszöre volt az utánpótlás válogatott labdarúgóinak is. A Győri ETO csapatától barátja, Gellei Imre hívásának engedve több mint két éve hazatért szülővárosába. – Nagyon nagy öröm volt visszatérni Paksra, hiszen ellentétben azzal az időszakkal, amikor még szerény körülmények között fociztunk a Fehérvári úton, ma már műfüves pálya biztosítja a felkészülést, és villanyfényes meccseket játszhatunk. Paksra egy jó NB I-es csapathoz jöttem vissza, amelynek szeretnék hosszú ideig tagja lenni és munkámmal segíteni az együttest – mondta el Váczi László, akit 2009-ben a Paksi Iparos

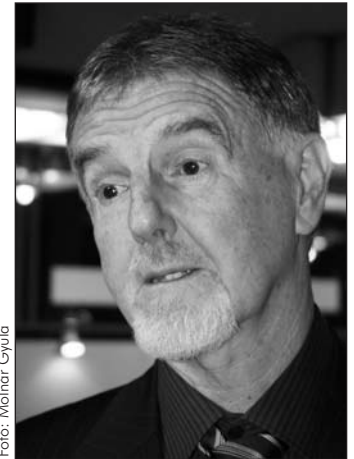

Foto: Molnár Gyula

és Vállalkozói Kör Lussonium díjjal tüntetett ki. Több ő, mint masször, vallotta róla Gellei Imre, fizioterapeutaként, edzőkollégaként és emberként is mindig megkereshetik őt a játékosok, barátai, környezete. A régi csapataitól is járnak hozzá gyógykezelésre, külön praxist vezet. De ez nem anyagi, hanem erkölcsi kérdés nála, mesélte el a Paksi FC vezetőedzője, aki hozzátette: ebben a városban két emberről hallott, akiről mindenki tisztelettel beszél: egyikük Váczi László.

Dallos Szilvia

Az Év vállalkozója bízik a fellendülésben

Foto: Szaffner Ferenc

Év vállalkozója díjat vehetett át a közelmúltban a paksi Pin-

tér Ferenc, másodmagával Tolna megyéből. Demján Sándor, a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének ügyvezető elnöke és Varga István nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter adta át a Művészetek Palotájában a rangos elismerést, melyre a megyei VOSZ előjárók jelölték. – A 18-ból 15 éve eredményes deviza kitermelők vagyunk, ez volt az alapja, hogy javasoltak erre a megtisztelő díjra – mondta el Pintér Ferenc, akinek cége 1992 februárjában kezdte meg működését Németországban. Pintér Ferenc kétlaki életet él, a Paks-Németország útvonalat hetente megteszi. Az üzletember építő- és

szerelőipari vállalkozást irányít. A '90-es évek közepén korábbi társai üzletrészeit gyermekei részére kivásárolta, így cégei ma már tisztán családi alapon működnek. Két éve közel 100 embert foglalkoztatott a mainzi és müncheni vállalkozásaiban, a gazdasági válság azonban Németországot sem kerülte el: idén 49-en dolgoztak a keze alatt.

– Korábban belementem bizonytalan dolgokba is. Úgy voltam vele, hogy az egyik munka jobb, a másik kevésbé, de a kettő kiegészíti egymást. Ma már háromszor körbejárom a feladatot és csak azt vállalom el, ami kifizetődő. Néhány hónapja Angela Merkel német

kancellár tartott előadást a televízióban a gazdasági válságról. Az ottaniak egytől egyik figyelemmel kísérték mondandóját, és tudták, amit beszél, az szent és sérthetetlen. Magyarországon sajnos ez nem így van – tette hozzá. A vállalkozó bízik a német gazdaság minél hamarabb fellendülésében, mely magával húzhatja felfelé a magyar ipart is. Elmondta, még 5-6 évig szeretné irányítani a vállalkozást, mivel szerinte addig fiatal az ember, amíg dolgozik. Ezt követően családjára bízna cégeit, nyugdíjas éveit unokái körében tervezi. Jövőre megszületik ugyanis a legifjabb Pintér Ferenc, akinek a tervek szerint a folytonosság megtartása érdekében szintén a családi vállalkozásban lesz majd a helye.

Faller Gábor

Atomerőmű

Az atom-energiáról az Akadémián

Öt éve, a fizika éve alkalmából előadást rendezett az Országos Atomenergia Hivatal a TIT Stúdió Egyesülettel és a Magyar Természettudományi Társulattal a Magyar Tudományos Akadémián. Rendkívül nagy érdeklődés mutatkozott a program iránt, amely az Atomenergiáról mindenkinek címet kapta, s legfontosabb jellemzője az volt, hogy a témát közérthető módon igyekezett tálni. Dr. Rónaky József főigazgató elmondta, hogy az elmúlt évek alatt nyolc helyszínen – az ország egyetemi városaiban – tartották meg az ismeretterjesztő konferenciát. A sorozat utolsó állomása ismét az akadémia volt, ahol olyan érdeklődés mutatkozott az előadások iránt, hogy azokat kivetítőn kellett közvetíteni, mert az MTA díszterme kicsinek bizonyult. Dr. Rónaky József köszöntője és az MTA alelnöke, Kroó Norbert az atomenergia magyarországi felhasználásának kezdetéről szóló személyes élményekkel tarkított bevezetője után dr. Aszódi Attila, a BME Nukleáris Technikai Intézetének igazgatója az atomenergiában rejlő tudományos lehetőségekről beszélt. Dr. Rónaky József, az OAH főigazgatója az atomenergiának a villamosenergia-ellátásban betöltött szerepéről tartotta előadását. Szó esett még a radioaktív izotópok előállításáról és orvosi felhasználásáról, a mindennapjainkban jelen lévő radonról, a radioaktív szén felhasználási lehetőségeiről és a jövő energiaforrásáról: a fűzőről.

-vt-

Konferencia a bővítésről

A város lakosságát, az önkormányzat vezető tisztségviselőit várták arra a konferenciára, amelyet a paksi atomerőmű bővítésének lehetőségeiről rendeztek Pakson, az Energetikai Szakképzési Intézet nagyelőadójában. Sorra vették azokat a kérdéseket, amelyek felmerülnek, felmerülhetnek az új blokkok építése kapcsán, kezdve attól, hogy miért van rá szükség, milyen típus jöhet szóba, hogyan lehet majd az új blokkokat bekapcsolni a hálózatba, kik lesznek a beruházók, hogyan biztosítják a szükséges szakembereket.

Paks nem egy atomerőmű építésében, hanem egy biztonságos atomerőmű építésében érdekelt. A városnak rekreációs háttérrel kell nyújtani az atomerőműben dolgozóknak, mondta a konferencia első felszólalójaként Hajdú János. A város polgármestere hozzátette: fontos, hogy információt cseréljen az erőmű és a város vezetése, hiszen Paksnak közvetítő és „csillapító” szerepet is kell vállalnia a nukleáris üzem kapcsán.

Végh János, az MTA KFKI Atomenergia Kutatóintézet nukleáris energetikai igazgató-helyettesének szavaiból kiderült, hogy ugyan még nem dőlt el, de nagy valószínűséggel nyomott vizes technológiájú blokkokat létesítenek majd Pakson. Emellett szól a már meglévő tapasztalatok túl az is, hogy a jelenleg épülő ötvenhárom blokk szinte mindegyike ilyen.

Tombor Antal, a Magyar Villamos Művek Zrt. tanácsadója azt mondta, hogy a válság miatti energiaigény-csökkenés a szakemberek szerint átmeneti, és emelkedés követi, de nem ez indokolja a bővítést, hanem a hazai erőművek elhasználódása. A most meglévő kapacitás 9000 megawatt, de miután az erőművek 40 százaléka harminc évnél idősebb, 2025-re ez 5000 megawattal csökken. És – tette hozzá a szakember – ugyan gáz- és megújuló energiát hasznosító erőművek üzembe helyezésére is sor kerül, de a nagy alaperő-

művek pótlásához atomerőműre van szükség. Tombor Antal szavai szerint hazánkban ehhez megvan a megfelelő infrastruktúra és szakmai tudás. Arra, hogy ezeket hogyan illesztik majd be a hálózatba, Gönczi Péter, az ETV-ERŐTERV Zrt. műszaki igazgatója adott választ. Miként elmondta, nemcsak a paksi telephelyet, hanem más alternatívát is vizsgáltak. A paksi bővítés – akár két ezer, akár két 1600 megawattos blokkot helyeznek üzembe – műszakilag megvalósítható, és jóval gazdaságosabb, mint az egyéb lehetőségek. Az üzembiztonság növelése érdekében szükség van fejlesztésekre és gondoskodni kell megfelelő tartalékokról is.

A bővítés pénzügyi vonatkozásairól Gerse Károly, a Magyar Villamos Művek Zrt. általános vezérigazgatója beszélt. Mint mondta, a mai árszinten a nukleáris erőművek építése kilowattontként 3000 euróba kerül, szemben a szén erőművek 2000 és a szélerőművek 2-2500 eurós kilowattontkénti árával. Az atomenergia versenyképessége a jóval kedvezőbb fenntartási költségeknek köszönhető. Az üzemanyag ára azon túl, hogy elenyésző, nincs kitéve a világpiaci árváltozásoknak, mint például a gáz erőművek esetében.

A finanszírozást illetően többféle gyakorlat van a világon. Ezek mindegyike cégfinanszírozású, azaz az építésre létrejövő atomerőmű-fejlesztő társaság

tulajdonosai biztosítják a szükséges pénzt saját forrásból, nem bankok finanszírozzák. Gerse Károly szerint fontos, hogy a leendő befektető tőkeerős cég legyen, hozzon energetikai tapasztalatot, és a leendő atomerőműben termelt villamos energiát segítsen piacra vinni. Az sem kizárt, mondta, hogy a leendő építők „szállnak be” a finanszírozásba. Erre ugyan még nincs példa a világban.

Dr. Aszódi Attila, a Budapesti Műszaki Egyetem Nukleáris Technikai Intézetének igazgatója a beruházás szakemberigényét vázolta. A mostani helyzet jobb, mint az első blokkok építéskor, mert van szakértelem, tapasztalat és kiépített képzési struktúra. A képzést segítő átfogó stratégia viszont hiányzik, ezt pótolni kell.

Az építés időszakában öt-nolcezer ember találhat munkára, szükség lesz mérnökökre is. Számukat most ezer és két-ezer közé teszik. Aszódi Attila kiemelte, hogy nemcsak az atomerőműbe, hanem az oktató- és kutatóintézetekbe, hatóságokhoz, az erőmű biztonságos működésében szerepet játszó cégekhez is kellenek szakemberek. A képzéshez szükséges oktatói háttér a felsőoktatásban megvan, de a középiskolákban óriási a gond. Rossz a fizikaoktatás színvonala, nincs elég fizikatanár, mondta. Hozzátette, hogy ésszerű lenne, ha az új paksi blokkok leendő építői, üzemeltetői helybeliek lennének, hiszen nemcsak helyismeretük, kötődésük is van. Aki elkötelezi magát, életre szóló egzisztenciára lelhet, hiszen a most épülő erőművek tervezett élettartama hatvan év.

A fiatalok motiválására kidolgoztak egy ösztöndíjprogramot, de egyelőre nincs túl nagy érdeklődés. Ez várhatóan felélénkül majd, amikor elkezdődik az engedélyezés, építés.

Vida Tünde

Lencsevégen a magyar trikolór

Rendszeres résztvevője Wollner Pál a Magyar Trikolór Tizenkét Hónapja pályázatnak. Előbb kettő, majd négy, illetve hat, legutóbb nyolc képe is rákerült a pályaművekből készült naptárra. Idén a Paksi Fotósok Klubjának elnöke elnyerte a harmadik díjat. Első ízben négy évvel ezelőtt – 1956 ötvenedik évfordulóján – hirdetett nyílt fotópályázatot piros-fehér-zöld témában a New York-i Polgári Kör és a Hungarian TV Magazine az '56 Lángja Alapítvánnyal közösen. Wollner Pál mellett még egy ismerősen csengő név volt az idei díjazottak között: Iochom Zsolté, aki elnyerte az idei fődíjat. Zsolt Paks erdélyi testvérvárosában él, és mint lapunknak elmondta, nagy örömmel tölti el, hogy többször volt Pakson, mint Bukarestben. – Megval-lom őszintén, szívesebben is megyek... Visszajáró lélek vagyok Paksra, a cseresznyépusztai Határon Túli Magyarok Olvasótáborába, 2005-2008 között itt töltöttem el nyaraim legemlékezetesebb heteit – árulta el. Tavaly nyáron már mint elsőéves egyetemista, kísérőként érkezett a táborba, egykori iskolája, a Református Kollégium diákjait

kísérve. Egy másik nagy élménye, ami Pakshoz fűződik, a 2008-as Ki mit tud?, ahol versmondás kategóriában arany fokozattal értékelték előadását.

Zsolt jóformán egész évben készült, több száz trikolór témát kapott lencsevégre. A legjobbnak ítélt húsz képet küldte be a pályázatra, melyek közül hét be is került a 2010-es naptárba, köztük a fődíjjal járó címlapfotó is. A díjnyertes alkotás 2008. március 15-én

készült a maksi Óriáspince-tetőn, egy nagyszabású megemlékező ünnepségen, ahol Zsolt mondott beszédet a háromszéki fiatalok nevében. – Amikor észrevettem a dombtetőn magasodó székelyruhási fiút, kezében nemzeti színű lobogóval, melyen ez állt: Borúra derű, mosolygott a szívem. Hamar előkaptam a fényképezőgépet és megörökítettem ezt a gyönyörű látványt – mesélt a kép születéséről. A többi fotó többsége

A világ különböző részeiről, Ausztráliától Kanadáig, több mint 400 fénykép érkezett a pályázatra. A 2010-es Nemzet Naptárában harminc fotós ötvenhét képe kapott helyet. Az értékes díjakat Zsigmond Vilmos Oscar-díjas operatőr, a zsűri elnöke adta át a budapesti Vármegye Galériában az első három helyezettnek: Iochom Zsolt-nak, Nagyné Igaz Melinda Sára izsáki református lelképásztornak és a paksi Wollner Pálnak. (A képen baloldalt.)

2009. március 15-én Kézdivásárhelyen készült.

Az ifjú egyetemista nagyon sokat köszönhet a fotózásnak, általa több száz híres személyiséggel találkozhatott, s abban a szerencsés helyzetben van, hogy a hobbijának élhet munka közben is. Zsolt ugyanis amellett, hogy a csíkszeredai Sapientia - Erdélyi Magyar Tudományegyetem másodéves kommunikációs szakos hallgatója, több mint két éve a Plusz Portál internetes hírportál (www.pluszportal.ro) fotoriportere, ahol napi rendszerességgel jelennek meg székelyföldi eseményekről készített képes beszámolói. Ha a munka és a tanulás mellett marad egy kis szabadideje, verseket ír, meg „minden egyebet, ami csak eszébe jut”. Lassan-lassan összegyűlik egy kötetre való verse, szeretné majd ezeket könyv formájában barátai polcain viszont látni, de kacsintgat novella- vagy regényírás felé is. – Titkos szerelmem a színház, a színészet, vágyom a színpadra, hogy különböző szerepekbe bújhassak. A színház egy olyan világ, ahol mindenki az lehet, ami csak lenni szeretne – fogalmazott, majd hozzátette, természetesen jövő nyáron ismételtelen szeretne Paksra látogatni, és találkozni rég nem látott kedves ismerőseivel.

-vida-

A magyar állam szimbólumáról Pakson

A Szent Korona másolatát Pakson is megtekinthették azok, akik részt vettek a városi művelődési központ nagyklubjában tartott rendezvényen, melynek házigazdája a Jobbik Magyarországért Mozgalom Paksi Szervezete volt. A szimbólum eszméiről, történetéről, jelentőségéről a Magyarok Nagyasszonya Szent Korona Lovagrend nagymestere, dr. Bakos Batu tartott előadást. – A Szent Korona ma hivatalosan az ország legdrágább, féltve őrzött erek-

lyéje, a magyar állam szimbóluma. Ez a megfogalmazás azonban nem teljesen helytálló, mert ez az államhatalom alanya, mely óriási különbség. Őseink úgy hitték, hogy Magyarországon az ország a Szent Korona tulajdona, ezért maga a Szent Korona az, ami szuverén, azaz önrendelkező. Minden hatalomnak, a jognak és tulajdonnak a forrása – mondta el dr. Bakos Batu. Az előadó hozzátette, a sztálini nyomásra elkészített 1949-es új alkotmány megalkotásakor

a Szent Korona hatalma megszűnt. Jogilag azonban ez nem így van, mert azt akkor elfelejtették visszavonni. A rendszerváltás egyik feladata lett volna visszaállítani, de ez azóta sem történt meg. – A paksi esemény alap gondolata abból fakad, hogy az eredeti ereklyét, mely a parlamentben található, sokan nem tudják megnézni, ezért annak másolatát előadássorozat keretein belül mutatjuk be a polgároknak. A Jobbik helyi szervezete nem pusztán politikai pártként

kíván működni, hanem a magyarság érdekeinek, értékeinek védelme, történelmének, hagyományaink felelevenítése, illetve valós színben történő átadása is célunk – fogalmazott Gáspár Viktor, a Jobbik Magyarországért Mozgalom paksi szervezetének vezetője. A Szent Korona másolatát január elején Simontornyán is megtekinthetik, de a régióban a tervek szerint Dombóváron, Bátaszéken és Szekszárdon is látható lesz majd.

Faller Gábor

Paksi zárandokok a Szentföldön

Szentföldre szervezett zárandokutat dr. Keresztes Pál plébános. Ő – mint lapunknak elárulta – „öreg izraeli utazó”, korábban többször és idén is megfordult már Szentföldön. A mostani utazással egy régi restanciáját „hajtották be” rajta, egy korábbi alkalommal indulás előtt két nappal kórházba, műtőasztalra került. Tavasszal az ezeréves Pécsi Egyházmegye küldötteként járt Izraelben – akkor fogadta őket a jeruzsálemi pátriárka –, most egy paksiakból, Paks környékiekből és budapestiekből szerveződött csoport lelki vezetőjeként utazott. Miként elmondta, kiváló idegenvezetőjük volt az egykori gyergyói hegyi mentő, Pál Tamás személyében.

Dr. Keresztes Pál elmondta, hogy sok figyelemre méltó dolgot láttak, ami azt támasztotta alá, hogy egy kis országnak rendkívül sok kreativitása van szüksége. Jó példa a sivatagi oázisok vízellátása: teljes kopárság mindenütt, s a homoksvatag kellős

közepén nyolcméteres datolyapálmák, amelyekhez vízvezetékcsövek visznek, s amiket gyökérszenzorral szereltek fel és nem öntözik pazarló módon folyamatosan, hanem igény szerint. A vízgazdálkodásban a világon a legjobbak, mondja a paksi plébános. A Holt-tenger vize ihatatlan, ezt tisztítják ivóvíz minőségűre, s adják el a túlsó parton fekvő Jordániának. Izraelben viszont minden csapból a Genezáreti-tó édesvize folyik. Minden jól szervezett, s a turizmust – azon belül is főként a vallási turizmust – szolgálja, hiszen ez adja a fő jövedelemforrást.

Az út során rendkívül sok élménnyel gazdagodtak a paksiak. Ezek zöme vallási élmény volt, hiszen az út, amelyet egy utazási iroda kínált, Jézus nyomdokait követte. – Esméletlen jól összeállított program volt – összegezte az atya a tőle megszokott közvetlen stílusban, és felidézett néhányat a fellelhetetlen élményekből. – Négy napot töltöttünk a Genezáreti-tónál. Hajóval bemen-

tünk a közepére, ott lehorgonyoztunk, felhúztam a magyar zászlót, felcsendült a Himnusz, szem nem marad szárazon – mesélte. Legalább ilyen katarzist jelentett a hatodik napon tartott mise a sivatagban, Jézus megkísértésének helyszínén. Dr. Keresztes Pál lelki vezetőként a felkeresett helyszínnek biblikus jelentőségét idézte fel, a zárandokút résztvevői a Bibliából – mely az úton mindvégig „kéznél volt” – olvastak odavágó részleteket, míg az idegenvezető tudományos és földrajzi megközelítésben mutat-ta be a helyet, ahol éppen jártak.

A kánai menyegző színhelyén – ahogyan ez szokás – dr. Keresztes Pál megáldotta az öt jelenlévő pár házasságát. Aztán még negyven indiai párét. Egy hölgy kérte meg rá, mivel ők nem vittek magukkal papot. A nyolcvan csillogó szemű, egyébként valószínűleg igen jámbor, vallásos ember igen csak meglepődött, amikor az atya felszólította őket, hogy most már válhatnak egy hitvesi csókot. A vége örömujjongás, taps lett, s az, hogy mindenki a paksi plébánossal akart egy fotót emlékül. *Vida Tünde*

Ünnepek előtt az árvaházban

A dunaföldvári születésű Jendrolovits Gábor évente többször szervez gyűjtést Bőjte Csaba árváinak, telente az ajándékokat „Mikulás túra” keretében viszi Erdélybe, amikor is maga bújik a nagyszakállú jelmezébe, hogy átadja az adományokat. Gyulai János az Atomerőmű című lap képviselésében sok paksi adományozó ajándékaival csatlakozott a túrához. Idén 1300 gyerekkel találkoztak, elsősorban olyanokkal, akik Bőjte atya bentlakásos vagy napközis otthonaiban élnek. 2002-ben nyílt meg az első árvaház, ma ötven van Erdély-szerte. Ezeket látogatták sorra, szétosztva egyúttal az adományokat és nem kis örömet okozva a bennlakóknak egy-egy Mikulás-ünnepélyvel. Gálospetri, Kolozsvár, Torockó, Gyimesbükk, Csíksomlyó, Gyergyószárhegy, Nyárádremete, Felsőősfalva, Szováta, Pálpataka, Kovászna, Tusnádfürdő, Gyulafehérvár, Petrozsény, Déva, Kisiratos, Szalonta voltak az állomások, a megtett út hozzávetőleg 2500 km.

– Az első túranap: 800 km vezetés – a mellékutakon gumikerekű szekerek rendszámmal, de kivilágítatlanul –, közben három Mikulás-parti – kezdi beszámolóját Gyulai János. Felidézi a megismert gyerekek sanyarú sorsát: a fiút, aki olyan súlyosan megégett, hogy amputálni kellett a lábát. Művégtagot két évente

kaphat. A mostani eltörött, nem lehetett megjavítani, mire újat kaphatna, már nem jár neki, mert nagykorú lesz. A 14 éves általános iskolás diáklányét, akit anyja örömlányként vont be saját üzletébe, az „eredmény” egy másfél esztendőes gyerek. A nyomortanyán élőkét, akinek házában műanyag zsákokból tákolt ajtó igyekszik felvenni a reménytelennek látszó küzdelmet szélllel, hideggel. Robika történetét, aki, amikor négy és fél évesen kikerült a megszűnt állami árvaházból, nem

tudott beszélni, járni, nem volt szobatiszta. Most 12 éves, Déván él, angolul és németül is beszél – orvos akar lenni.

Nemcsak efféle elszomorító történetekkel találkozott. Az ezeréves határon élők panaszták, hogy határőrt „játszó”, egyenruhás fiúk szítják az ellentéteket. „Áldásos” tevékenységük eredményeként már nem hord ajándékba sajtot a magyar árváknak az egykori határ túlfeléről egy jóérzésű román férfi. Azt is megtapasztalták, hogy a jó szándék sokszor hiábavaló, ha nem párosul mellé előrelátás, szerveztség. Majd’ belefűlnak a sok ruhába, már nem is mossák, hanem azzal tüzelnek, annyit kapnak, de fáznak és éheznek... A Mikulás túra az elmúlt évek tapasztalatainak és Jendrolovits Gábor gondos tervezésének köszönhetően nem vizet hord a tengerbe, hanem előre megkérdezik, s mindenhova azt visznek, amit kérnek. Idén ez összesen 10 tonnát nyomott. Vittek egyebek mellett 1800 kg almát, 700 kg babot és lencsét, 1000 kg krumplit. És mivel ennek van szezonja: 1300 Mikulás-csomagot és sapkát. Hogy János legközelebb ott lesz-e az adományt szállítók között, nem tudni, az viszont biztos, mert elárulta, hogy már nem tud olyan „felhőtlenül tekeregni a világban”, amióta tudja, hogy mások ilyen nehéz helyzetben vannak. *-vt-*

Adventi kalendáriumok

Adventi kalendárium készítésére írta ki idei karácsonyi pályázatát a Városi Múzeum. Az egyéni és csoportos kategóriák mindegyikében érkeztek alkotások, a legtöbb gyermekközösségektől. Utóbbira példa a Bezerédj Általános Iskola gyógypedagógiai tagozata, ahonnan a speciális csoport, valamint az 5-6. osztály nevezett. Előbbi csoportban hét gyermek tölti mindennapjait, akik két pedagógus irányításával és segítségével készítették el naptárjukat, amelyen a napokat bárányok jelölik. – A tagozat tanulóinak mindennapi tevékenysége az alkotás, ami tanulásukra is jó hatással van – mondta el Jantnyik Margit. A tagozatvezető hozzá-

tette, hogy rendszeresen vesznek részt diákjaik pályázatokon, számos dobogós helyezéssel büszkélkedhetnek. A siker most sem maradt el, a speciális csoport naptárja a gyermekcsoportok kategóriájában született két fődíjas munka egyike lett, a másikat a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola 4.a osztályosai nyerték el. Gyermek egyéni kategóriában Gáspár Gréta, a felnőtteknél Varga Sándorné, a családnál pedig Borsi Gáborék alkottak fődíjas kalendáriumot. A bíráltnál fontos szempont volt az ötlet, a kivitelezés és a természetes anyagok használata. A pályamunkákból nyílt kiállítást az intézmény kórtárában január 6-ig lehet megtekinteni. *-gyöngy-*

Fából faragott betlehem

Fotó: Szaffner Ferenc

Fából álmodta meg és készítette el Jézus születését, a pásztorok és a napkeleti bölcsek látogatását Feil József. Az alkotás Április 4. utca 22. szám alatti házának udvarát díszíti. Munkája nem volt öncélú: a fafaragó a város lakóinak kíván karácsony alkalmából így kedveskedni, hiszen kapuja nyitva áll minden nap, sötétedéstől este hét óráig. Ilyenkor az arra sétálók kivilágítva csodálhatják meg a betlehemet. A kompozíció szereplőit a fafaragó háza alatti műhelyében fűz-

fából készítette el saját tervei alapján. A munka közel négy hónapot vett igénybe. Feil József alkotásait több kiállításon is láthatta már a közönség. Pakson a művelődési házban, Dunakömlődön, Budapesten, Dunaújvárosban, Óriszentpéteren és Németszágon is bemutatkozott már faragásaival. A betlehem elkészítése régi vágya volt, tervei szerint jövőre újabb szereplőkkel bővíti és akkor már állandó tárlata is megtekinthető lesz a műhelye melletti kiállító teremben. *-dal-*

Fotó: Szaffner Ferenc

Újra együtt pengettek

Lehet, hogy jobb citeramuzsikát már hallott a paksi közönség, de különlegesebbet nem biztos, mint minap, Széperdei Csabáné kiállításának megnyitóján, a művelődési központ könyvtárában. A kerámiaalkotással felnőttként ismerkedő, első ízben bemutatkozó hölgy nevére – illetve férjének nevére – Gutai István kapta fel a fejét, és kezdeményezte, hogy a megnyitóra álljon össze ismét az a citerazenekar, amelyikben Széperdei Csaba is játszott. Csaba azóta nem citerázik, néhanapján veszi elő csak a hangszert, hogy gyerekeinek megmutassa. Társai többsége sem pengeti nap mint nap a húrokat, de egykori mesterük hívószavára igent mondtak. Mint Gutai István elmondta, egy nyári szünetben kollégájával napközis foglalkozást tartott, amikor „használta” a citerát és azt mondta, ha lesz rá érdeklődő, oktatást indít. Már majd’

elfelejtette, amikor a tanévkezdés után a gyerekek emlékeztették rá. Az oktatás a Deák iskolába járó diákokkal kezdődött, és olyannyira népszerű lett, hogy több éven át nemcsak Pakson, hanem Dunaszentgyörgyön és Dunaújvárosban is voltak tanítványai. A 80-as évek elején kezdődött, s 1989-90 körül ért véget ez az időszak, nagyjából ötven fiatal tanulta Istvántól a citerázás fortélyait. A most összeállt zenekar tagjai 1986-ban játszottak együtt utoljára. A kiállítás-megnyitón egy olyan dalsokrot adtak elő, amit 1982-ben játszottak közösen. A továbbiakról még nem döntöttek, de – mint Lacza Ferenc mondta – jó lenne folytatni. A városi művelődési központ emlék citerazenekarának tagjai (ahogyan a meghívóban nevezték magukat): Gutai István, Fink Gábor, Jantner Tamás, Lacza Ferenc és Széperdei Csaba. *-tünde-*

Fotó: Molnár Gyula

Karácsonyi történet Kárpátaljáról

... a hegyi tájat nézem, erdővel borított hegycsúcsokat. Fából épült kis házakat látok, tiszta vizű kis patakokat, odébb birkanyáját, az út szélén szárított gombát, gyógyteát árusító asszonyokat... Jó lenne elveszni ebben a kárpátaljai szeptemberi nyárban és karácsonyig elő sem kerülni! Fát hasogatni, télre lehozni a padlásról a szövőszéket, újra megtalálni valamit, ami „gyermekkorom zsebéből valamikor nyomtalanul kigurult”. Zsebeimben mi maradt? Zörgő, suhogó, szaloncukrokat idéző karácsonyok, aztán mostanában a várakozás féltése a múltó Időtől – közel negyvenévnnyi élet. Bámulom a máramarosi hegyek árnyait, ürülő zsebeimet kutatom és keresem a gyereket, aki sapka és sál nélkül is el volt a nagy telekben, aki ma már meleg kabátban is fázik a decemberi ködökben, s akinek zsebre dugott kezébe csak kegyelmi pillanatokban akad néhány darabnyi abból, ami valamikor elveszett...

Nehezen szállok fel a buszra, mely a hegyekből Viskre visz. Karácsonyig mégsem maradhatok! Szöknék, bújnék vissza az itthagított tájba de, ahogy egyik útítársamra, Forgon Lászlóra, a viski Kölcsény Ferenc Középiskola igazgatójára nézek, érzem, vele kárpótlásul megbeszélhetek néhány dolgot a világról. Az ő, előző este általa mesélni kezdett életét. A kárpátaljai életét. Letűnt idők, régi karácsonyokat. Mégis megvárom a megfelelő alkalmat – gondolom, és beérve Viskre pihenek inkább, gondolkodom, próbálom elterelni az érzéseimet...

Advent idején találkozunk újra, Pakson. Fáradtabb lett, mióta nem láttam, mégis szívesen mesél:

„A totalitarizmus rendszerében nagy figyelmet fordított az állam az értelmiségre. Karácsony estéjén a fenyőfát titokban, sötétített szobában állítottuk és díszítettük fel. Ezért a legtöbb tanár, közöttük igazgatóhelyetteseként én is, lehúzott redőnyök mögé rejtette a karácsonyfát. Szenteste nem volt tanácsos templomba menni. Egyébként, mindenképpen le kellett mondanunk róla, hiszen Husztról, általában éppen karácsony esetéjén érkeztek a vezetők, akik egy arra kijelölt személy otthonában politikai foglalkozást tartottak, Lenin művekről beszéltek – véletlenül éppen az istentisztelet ideje alatt... Aztán az utcára küldtek bennünket, az előzetes beosztás szerint, s fel kellett (volna) jegyeznünk a templomból hazatérőket, a kántálókat, a gyerekek nevét. Soha nem jelentettünk egyetlen személyt sem.

Az iskolaigazgatónk, aki ukrán nemzetiségű volt, soha nem is kérte, hogy jelentést tegyünk – de nem is jelentettünk volna, ebben egészen biztos vagyok. Borzalmas évek voltak. Bár ez a fajta politikai nyomás a kilencvenes évek elején megszűnt, a karácsonyi ünnepeket szabadon és boldogan élhetjük, a rendszer mégis meghagyott néhány olyan személyt, aki ma is a jól informáltságából él...”

Igazgató úr a paksi látogatásra magával hozta a fiatal, októberben felszentelt református lelkészt, Jenei Károlyt is, egykori tanítványát. A harmincéves lelkész egészen más karácsonyi történetről beszél:

„Én már az enyhébb időszakban nőttem fel, de emlékszem az ünnepi »rászervezésekre«. A legnagyobb dologidőben szüntették be az áramszolgáltatást, kapcsolták ki a villanyokat, hogy ne lehessen elvégezni a karácsony előtti teendőket. Még szenteste is »ránk oltották« a villanyt a templomban, az ünnepi istentiszteleten. Maradt a gyertyafény...”

Amióta az eszemet tudom, minden karácsony egyformán zajlott, éppen ezért érzem magam biztonságban a családomban. Az ünnepi istentisztelet után, melyen a család összes tagja részt vett, kántálni indulunk a családtagok otthonaiba. Legelső állomás minden évben nagymama háza volt, ahol a családi szájhagyomány alapján átörökölt dalok, vagy az énekeskönyvből megtanult énekek hangzottak el, abban a szobában, melyben a karácsonyfa állt. Arckunkat csupán a karácsonyfaizzók fénye vi-

lágította meg, a lámpát nem kapcsoltuk fel. A közös éneklés után a vacsorához ült le a család, ha kevesen voltunk, akkor tizenheten ültük körbe az asztalt. A kántálás első állomása a nagymama volt, az utolsó pedig dédnagymamám otthona, aki 1910-ben született. Ebben az évben halt meg szegény. Hosszú időn keresztül, tiszta elmével töltötte ágyban mindennapjait. Amikor karácsonykor megérkeztünk hozzá, – éjjel felé járt akkor az idő – megálltunk az ágyánál, megpihentette rajtunk szeméit, s a végső, nagy számontartás után megköszönte, hogy megjelentünk nála. Ő volt a példaképem minden templom körüli idegenvezetésem alkalmával, aki az utcát, ahol élt, csak nagyritkán hagyta el, mégis öt ország állampolgára volt...”

A találkozás boldoggá tett, a beszélgetés szomorúvá. Vagy egészen szomorúvá. Nem kell félni kimondani a szót: szomorúság. Még az ilyen és ehhez hasonló ünnepi pillanatokban sem. Az érzékeny ember szokásos bánatával néztem két új barátomat, akik egy gyönyörű karácsonyi üdvözlőlapot hoztak, Viskről. Forgatom a lapot, nézem a képes és beszédes oldalát, aztán újra csak arra eszmélek: mégis jó lett volna elveszni a hegyek között, egészen mostanáig, karácsonyig, s hallgatni, mit mesélnek dolgozó közben az emberek. Friss levegőn járni, szabadulni gögtől, nagyképűségtől, hiúságtól, kényelemtől és felesleges vágyakozástól. Megerősödni, várni az ünnepet. Az Ünnepet. Nem a karácsonyt.

Tell Edit

Szorosabbra fűzték a barátságukat

Hivatalosan is testvériskola a paksi Deák Ferenc Általános Iskola és a viski Kölcsey Ferenc Középiskola, az erről szóló megállapodást a közel-múltban írták alá a felek. A két település közötti kapcsolat a református gyülekezetek barátságán alapul és nagy múltja van. Az eltelt évek alatt egymásra talált a két város vezetése, intézmények, családok közötti barátságok szövödtek. A találkozások egyik színtere a Magyar Úttörők Paksi Szervezete által szervezett vetélkedők, programok sora. Ezekre az alkalmakra hét esztendője jönnek viski gyerekek is, akiket elsősorban deákos diákoknál szállásolnak el. Ennek oka egyszerű: Mezösi Árpád, az ifjúsági szervezet képviselője az iskola pedagógusa. A két intézmény vezetése úgy döntött, szorosabbra fűzik barátságukat, együttműködési megállapodást kötnek, foglalta össze az előzményeket

Fotó: Szűcsné Ferenc

Schmidt Klára, a Deák iskola igazgatója.

Forgon László, a viski oktatási intézmény vezetője elmondta, náluk első osztálytól a középiskola végéig jelenleg 350

diák tanul, számukra nagyon fontos a kapcsolat az anyaországgal. A felek közötti megállapodás fontos alapkőve egymás segítése, szeretnének módszertani szakmai találko-

zókat szervezni pedagógusaiknak, megismerni egymás munkáját. A találkozón megajándékozta egymást a két intézmény. A paksi gyerekek viski társaiknak plüssfigurákat küldtek, amelyeket korábban egy sportversenyen gyűjtöttek, a kárpátaljai intézmény pedig egy fából faragott képet hozott, amelyen egy „V” betűt formázva fonódik össze Paks és Visk jelképe. A Deák Ferenc Általános Iskolának jelen megállapodással már két határon túli testvérintézménye van, a kézdivásárhelyi Petőfi Sándor Általános Iskolával hasonló előzmények után, 2007. október 23-án vált hivatalossá a kapcsolat. -gyöngy-

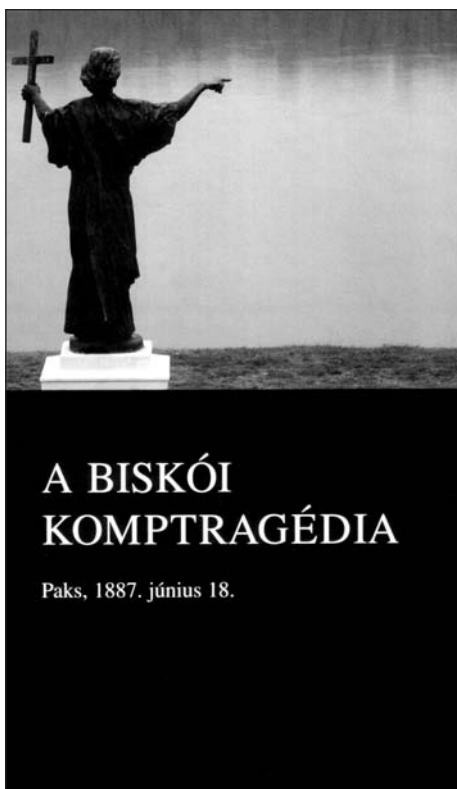
Oktatást segítő könyveket, kézikönyveket, ismeretterjesztő köteteket és kortárs szépirodalmat ajándékozott a Pákolitz István Városi Könyvtár a viski Kölcsey Ferenc Középiskola könyvtárának. Az ehhez szükséges forrást a paksi intézmény a Kölcsey Ferenc Alapítvány hazai könyvtáraknak kiírt pályázatán nyerte, amelynek célja, hogy a pályázók könyvadománnyal támoghassák határon túli magyar testvérintézményüket, illetve testvérszervezetüket. Az ajándékot Forgon László, a kárpátaljai iskola igazgatója vette át paksi látogatásuk alkalmával. -kgv-

Könyv is emlékeztet

Megrázó, ugyanakkor lebilincselő olvasmány A biskói komptragédia címmel megjelent kötet. Az ország történetének egyik legtöbb áldozatot követelő vízi katasztrófájára városunkban emlékmű és Krisztus-szobor is emlékeztet, és többen többféle formában feldolgozták már a vízbe fúlt búcsújárók történetét. A téma egyik kutatója, Beregnyi Miklós most arra vállalkozott, hogy a korabeli híradásokat összegyűjtve helyére illeszse az 1887-es tragédia mozaikjait. Az emlékkönyvben minden jelentős korabeli tudósítást megtalálhat az olvasó, aki maga alakíthatja ki véleményét a tragédiáról és annak felelőseiről. A könyv közli az áldozatok minden eddigénél teljesebb névsorát is – a szerző adatai szerint kétszázötvenen veszték a Dunába a biskói komptragédia során.

A Jámbor Pál Társaság helytörténeti kiadványához a két paksi könyvtárban és az atomerőmű látogatóközpontjában juthatnak hozzá az érdeklődők.

-kg-

Mit ajánl olvasóinak a VMK könyvtára?

A félig magyar származású lengyel író a szokványostól nagyon is eltérő úti rajza eredetileg lengyel olvasóknak készült. A kétezres években – édesapja halála után – Varga hosszabb időt töltött Magyarországon, ekkor szerezte azokat az élményeket, amelyek a szokatlan hangvételű úti könyv megírására sarkallták. A könyv főszereplői azonban nem a turistáknak szóló látványosságok, hanem a magyar életérzés, a nosztalgia, a búskomorság és az életuntság keverékéből összeálló magyar spleen. A könyv címéhez hasonlóan a fejezetek címe is beszédes: Kádár-paprikás, Szent István-szalámi, Gyurcsány-Orbán lecsó, Kossuth-zsír... stb. A néhol maróan gúnyos, de mindvégig szellemes könyv segítségével ámulhatunk saját életünk megszokott elemein. Igazi irodalmi csemegében lesz részünk, ha elolvassuk Varga könyvét.

Krzysztof Varga: *Turulpörkölt. Bp.: Európa, 2009. december 11.*

A paksi zeneiskola, művészeti iskola, Pro Artis Alapfokú Művészetoktatási Intézmény (ahogy tetszik) harmincöt évének leírása – a kezdetektől napjainkig – az iskolát egykor irányító és vezető Hartmann József emlékei nélkül – hiányos lenne. Mondhatom: bicegne a történet...

„Minden Pécshez kötött: a közép-, meg a felsőfokú tanulmányaim is.” – vall magáról az egykori igazgató, majd így folytatja: „Tizennégy évesen ott nyílt meg előttem a világ, ott ragadt rám szinte minden. Tanárain, a maguk területén országos hírű szakmai tekintélyek voltak. Nagyszerű karmesterek kezei alatt dolgozhattam az operában, a szimfonikus zenekarban. Nem akartam tanár lenni. Harsonásként voltak svéd, jugoszláv zenekari meghívásaim, próbajátékokra hívtak az akkori rádiózenekarhoz, amelyik akkor az ország vezető zenekara volt a Ferencsik János vezette Állami Hangversenyzenekar előtt. Egy családi „majdnem tragédia” miatt Tolna megye ösztöndíjasa lettem, így 1971-ben, diplomám kézhezvétele után, Paksra helyeztek.

Hazudnék, ha azt állítanám, hogy nem borultam ki, de várt az új feladat, először egy tanszakot, majd egy iskolát szervezni (ez később derült ki, és ezért nem engedték megváltani a tanulmányi ösztöndíjamat sem). Bennünket még úgy neveltek, hogy egy feladatban ne a problémát, hanem a megoldást keressük.

1973 őszére sikerült a tanár- és tanulólétszámot a „kvótára” duzzasztani, így 1974 januárjában, egy tanácsi határozattal önállóvá vált az iskola, és kineveztek igazgatónak. 25 éves voltam, és az igazgatósághoz nem volt másom, csak a lendület, meg az álmaimba vetett hitem.”

Hartmann József a kezdetektől részt vett a szervezett paksi művészeti oktatásban és nevelésben. Az ünnepi visszaemlékezésen (rendhagyó, szép beszéd volt!) – idén februárban – így foglalta össze tömondatokban(!) az elmúlt harmincöt év történéseit:

„A nehéz kezdet után küzdelmes évtizedek következtek, és lett egy XXI. századi iskolánk, négy kiválóra minősített művészeti ággal.

Ez a 35 év igaz így is – mint egy amerikai sikertörténet Hollywoodban megfilmesítésre váró forgatókönyve.

És itt be is fejezhetném.

De közben volt még az a csendes-zajos, kitérőkkel tarkított majdnem kronológia: Az olajos padlójú tantermek, vaskályhák, kétkedő mondatok, kaján pillantások, avított hangszerek, tanórai javítómű-

Hogy volt...? A 35 éves művészeti iskola

hely, csillogó szemű gyerekek, majd a kultúrház, próbák, szájról szájra adott hangszerek, az első megszólalás, négy induló, kolduló körút, évszázadhangverseny. Sóstó, vizes nadrág, pofonok, új tanév, sok gyerek, és háttérben a konzervgyári dobozok. Már négy tanár, majd öt, hat és fél, tanári hangversenyek. Első iskolánk, üres épület, falbontás, téglapucolás, hangversenyterem, WC-tanszék, tanári – az első szakiskolás trombitás fecske. Zánka, kaja nincs, csillagrugatás, új tagiskolák, gitár-tanár, zenei versenyek, seregszemlék, koncertek.

Munkáskórus, örült pingpongozás, integrációs kísérletek, tájoló hangversenyek, énekórai-hangszerbemutatók, újabb tagiskolák, tanárok, továbbtanuló növendékek, a Hart-Band Ki mit tud? Budapest.

És volt város- és »művházavató«.

Cseresznyési tábor – először csak magunknak, majd erdélyiekkel, lengyelekkel. Kézi vezérlésű átalakítással egy nagyobb épület, testvérvárosi kapcsolatok kórossal, zenekarral, iskolával – keletre, nyugatra. Kántorképző, jazz-könnyműze-

ne, tükrös termű klasszikus balett, egy új épület megvalósulatlan tervei, az »erke-lenzi« arany, erdélyi gyűjtés, népzene-sikerek, iskolabusz, szereplések, verse-nyek.

Aztán a megrogyó tető, a lezárt iskola, az irigy erők, meg a »csakazértis«, meg a szülők, és a »fejje a falnak« idők. Enyhülő görcsök, fesztivál, egyesületi napok, mecénás fenntartó, szalagvágós csodák, jöttek a drámások, a minősítés fájdalom-öröme, a tanári koncertek templomban, színpadon.

És a negyedik színfolt a palettán, a kép-ző, és maga ez az év, versenyekkel, sze-replésekkel, szinte mindenhol, és minden alkalmon.

Ha azt mondanám, hogy az ember vala-mikor ezt álmodta, hazudnék, de vala-hogy ilyenre gondoltunk.

Maradt egy kérdés: miért?

Sokszor beszéltem az Isten mosolyáról, az alázatról, a katedrálisról – talán ezért.

Talán azért is, mert el tudtam, tudtuk hinni, hogy ez munka, hivatás, néha megalkuvás, de a »Művészet öröm is...«

De legfőképp azért, mert kézen foghat-tuk azt a sok ezer gyermeket, akik hoz-zánk jöttek, velünk vannak, voltak, azo-kat, akik ma is, és holnap este is fellép-nek ezen a színpadon, akikkel együtt örülhetünk.”

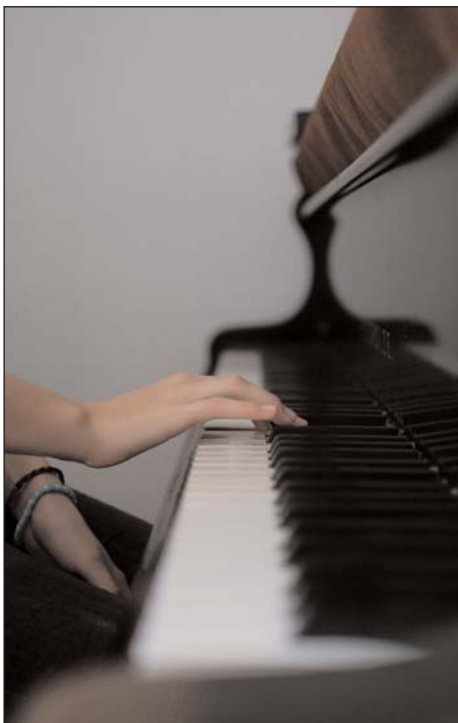
S amikor a kiemelkedő tehetségekről, egyéniségekről kérdezem, igazgató úr az alábbi válasz adja:

„Számomra ez nehéz kérdés. Számom-ra van jó vagy kiváló zenész, tanár, or-vos, tudós, író, de egyéniség? Nekem az egyéniség az, aki ahogy csinálja a dolga-it, amiben hisz, úgy éli az életét is, leg-kevésbé sem törődve a konvenciókkal. Nekem Bach egy zseni, akinél nincs na-gyobb, de egyéniség Mozart vagy Bee-thoven, de Bartók is.

A lényeg: Loparits Erzsébet két egyete-men doktorált, zongoraművészetből tanít és előad az USA-ban, László Boldizsár – Cotton Club Singers, ma ének-/életmű-vész. Károly Katalin – felsorolhatatlan, amiben részt vett. Pfüjd Zsanett fagott művész, MRT zenekar. Lehőcz Alexandra fuvolaművész. Harmath Katalin aka-démiát végzett, ma szakiskolai tanár. Vájer Andrea brácsaművész, Mohácsi Orsolya hegedűművész, Károly Ágnes egyetemet végzett karvezető...

S még hosszan sorolja, mindazok neveit, akik a pályán maradtak és csendes szor-galommal tanítják a mai generációt a művészet szeretetére és tiszteletére.

Tell Edit

Karácsonyi est

Ünnepi esttel köszönti Paks város lakóit a Pro Artis Alapfokú Művészetoktatási Intézmény december 22-én. A Városi Művelődési Központ színháztermében 17 órakor kezdődő programban közreműködnek a zeneművészeti ág növendékei és tanárai, fellépnek a táncművészeti ág balettosai. A karácsonyi hangulatot a képzőművészeti tanszak karácsonyi díszlete alapozza meg. A belépés díjtalan.

*Fotók: Kövi Gergő
További képek a www.paksihironok.hu-n*

A befogadásra tanítanak

A Dél-Dunántúli Aranykapu program nyitó konferenciáját tartotta a Paks Térségi Pedagógiai Szolgáltató Központ által vezetett konzorcium a közelmúltban a város-házán. A program a sajátos nevelési igényű (sni) gyermekek együttneveléséhez nyújt segítséget az oktatási-nevelési intézményeknek.

A paksi szolgáltató központ mint szakmai irányító és partnere, a lengyeltóti Fodor András Óvoda, Iskola, Szak- és Szakmai Szolgáltató Intézmény a Társadalmi Megújulás Operatív Programban nyert húszmillió forint támogatást az sni gyermekek együttnevelésének segítésére. Magyaror-

szágon már a nyolcvanas évek elején jelentkeztek az integrációt előmozdító programok, majd a folyamat az uniós csatlakozást követően felgyorsult, ugyanis az európai közösségben elvárás a befogadó társadalom kialakítása. Erre azonban fel kell készülniük az oktatási-nevelési intézményeknek, ugyanis az sni gyermekek integrációja csupán fogadásukat jelenti, az ennél magasabb szintű inklúzió, azaz befogadás viszont már azt, hogy az intézmények mindent megtesznek a sikeres együttnevelés érdekében, a szükséges módszertan és infrastrukturális háttér birtokában vannak, szakembereik jól képzettek – mondja Király Gabriella,

a paksi szakszolgálat igazgatója.

Ehhez nyújt segítséget a régiós összefogással megvalósuló Aranykapu program, amelyben 10 intézményvezető, 47 óvoda és iskola 70 pedagógusának képzésére nyílik lehetőség, valamint tizenöt úgynevezett utazószakember továbbképzésére, akik úgymond helybe viszik speciális szaktudásukat. A paksi szakszolgálat igazgatója kiemelte, hogy a szemléletváltás is fontos, ami nem csupán a pedagógusokat, hanem az egész társadalmat érinti, ezért programjukba a szülőket is be kívánják vonni civil szervezeteken keresztül. Tudatosítani kell, hogy a sajátos nevelési igényű gyerekeknek helyük

van ép társaik között, velük együtt nevelhetők – húzta alá. Sajátos nevelési igényű a testi- és érzékszervi fogyatékkal élő, azaz a látás-, hallás-, illetve mozgássérült, valamint a különböző zavarokkal, például részképtelenség zavarokkal, olvasás-, írás-, számolászavarral, illetve nyelvi, szociális és viselkedési zavarokkal küzdő gyermek. Mozgás-, illetve érzékszervi probléma esetén az Országos Szakértői Rehabilitációs Bizottság, a különböző zavarok tekintetében pedig a tanulási képességeket vizsgáló szakértői bizottságok állapíthatják meg a sajátos nevelési igényt. Ha a bizottság döntése szerint, állapotára tekintettel nem integrálható a gyermek, akkor speciális képzést biztosító iskola vagy bentlakásos intézmény fogadja. -kgv-

Fogyatékkal élni

December 3. a fogyatékkal élők világnapja, erről 1992-ben döntött az ENSZ. Ezen a napon összefüggésbe hívja gondozottjait a paksi Támogató Szolgálat, amely arra hivatott, hogy segítse a fogyatékkal élők mindennapjait. A szolgálat jelenleg 108 gondozottal áll kapcsolatban.

A Támogató Szolgálathoz azok a szociálisan rászorulóknak fordulhatnak, akik vakok személyi járadékában, emelt összegű családi pótlékban vagy fogyatékosági támogatásban részesülnek, itt ugyanis nem jövedelemtől függ a rászorultság, hanem a gondozott állapotától. A szolgálat egyik feladata az információnyújtás, tanácsadás. Az érintettek bármilyen problémával fordulhatnak hozzájuk, a tájékoztatás mellett segítenek az ügyintézésben, nyomtatványok kitöltésében. Gyakori kérdés például, hogy mit nyújt a szolgálat, hogyan lehet kapni fogyatékosági támogatást, milyen sorstársakat segítő szervezetek működnek. A má-

Foto: Szóffener Ferenc

sik tevékenységi terület a szolgálatnál az ún. személyi szállítás, amely előzetes egyeztetéssel működik. Naponta 10-15 alkalommal is fordul az autóval Kern András gépkocsivezető, helyi és vidéki utak egyaránt előfordulnak. Elsősorban orvoshoz jutnak el ilyen módon a gondozottak, de az igények között rokonlátogatás, családi esemény is előfordul, mondta el Gungl Brigitta, a szolgálat vezetője. A személyi szállítás és a tanácsadás mellett nagyon fontos tevékenysége a szolgálatnak a személyi segí-

tés, amelynek jelentősége abban rejlik, hogy a fogyatékkal élő nem kell otthonban elhelyezni, hanem saját lakókörnyezetében maradhat. Ledeczky Gyuláné és Farkas Piroska személyi segítők 11 fogyatékkal élő otthonába járnak napi rendszerességgel és segítenek ellátni a mindennapi teendőket. Munkájuk során arra törekednek, hogy amibe csak lehet, bevonják a gondozottat, amire pedig nem képes, azt elvégzik helyette. A szolgálat szabadidős programokat, találkozási lehetőségeket is nyújt a

fogyatékkal élőknek, évente egyszer egész napos kirándulásra mennek, szeptembertől májusig heti egy alkalommal uszodai foglalkozásra hívják őket, és lovaglásra is van lehetőség. Mindemellett havonta egy klubdelutánt tartanak, ahol különösen jól érzékelhető, hogy a találkozásra, beszélgetésre mindennapos igényük lenne. Ez a fogyatékosok nap-pali otthonával válhatna valóra, ám ahogy azt korábban megírtuk, erre egyelőre nincs lehetőség. A paksi Támogató Szolgálat alapjait 2002 októberében rakták le, mai nevén 2003. január 1-jétől működik a Szociális Intézmények Igazgatóságának égisze alatt. A törvény jelenleg a harmincezer lakosnál nagyobb településeken teszi kötelezővé ezt a feladatot, ám a 2008-as változást követően a paksi önkormányzat úgy döntött, hogy nem szünteti meg a szolgálatot, hiszen nagy igény van rá, és jól működik. A szolgálat állami normatívája évi nyolcmillió forint, amit az önkormányzat egészít ki, biztosítandó a zavartalan működést.

Kohl Gyöngyi

Ablak helyett fólia, ajtó helyén szakadt pokróc. Zs. fázva kucorog a viskójában, a faluszéli csendet messziről hangzó kutyaugatás, a szél süvítése és saját fogainak kocogása háborítja csak.

Szokatlanul dermesztő az idei karácsony. Hányadik is ez már, amit otthon, család, meleg és szeretet nélkül tölt?

Hm. Nem is számolja...

Nagyot húz az újságpapírba csomagolt flaskából, a rossz bor égeti belül. Legalább nem fázik annyira.

Hunyorogva mered a távolba, igen, hisz nem a mocskos téglafalat látja, hanem az emlékeit.

Volt idő – vagy az nem is az ő élete volt? – mikor három fiával és a feleségével álltak körül a mennyezetig érő, csillogó karácsonyfát, és énekeltek:

„Mennyből az angyal lejött hozzátok, pásztorok, pásztorok!

Hogy Betlehembe sietve menvén, lássátok, lássátok...”

Boldog ajándékozás következett ezután, és bőséges vacsora... Vacsora... Mikor is evett utoljára? Gyomra kordul egyet. Két napja rágott össze egy száraz kiflit, morzsáit a cinkéknek szórtá... Inkább csak savanyú bort ivott, amit azért kapott, mert egy idős asszonynál összeaprította a fát. Adott neki az asszony a fából is. De mostanra csak három hasáb maradt. Meg kellene őket gyűjtani...

„Istennek Fia, aki született jászolban, jászolban, / Ő leszen néktek Üdvözítőtok valóban, valóban...”

Szép házat épített, oda érkeztek sorban a fiúk. Nem kellett könyörömmel kérni a munkahelye volt, szereték, megbecsülték... Aztán egyik napról a másikra szélnek eresztették őt, és munkatársait. Nem volt már fiatal, nem kellett sehova sem. Otthon ült, emésztette magát, feszültségoldóként inni kezdett: kezdetben titokban, később pedig már a család rosszallása sem érdekelte. Hidegen hagyta az is, hogy fele-

Mennyből az angyal

sége beadta a válópert. Nem vágyott semmire már, csak arra, hogy minden nap hozzájusson az alkoholhoz. Aztán egyik este nem tudta kinyitni a lakásajtót. Lecserélték a zárat... Néhány szattyor hevert a járdán, a ruháival. Megértette: vége, mennie kell.

„Mellette vagyon az édesanyja, Mária, Mária; / Barmok közt fekszik, jászolban nyugszik szent Fia, szent Fia.”

Senkije sem maradt. Nem állnak vele szóba a gyerekek, szülei rég meghaltak, a felesége pedig új párt talált magának. Nem foglalkozik vele a családja, mostanra azt sem tudják, él-e, hal-e. Ő még egykori utcájának környékén sem járt, mióta kitétték a szűrét. Zs. nem haragszik az asszonyra. Senkire sem haragszik. Még saját magára sem.

Mindenki elfelejtette már őt, néhány arra csavargó gyerek tudja csak, hogy lakik valaki a faluszéli viskóban. Meg is dobálják őt követve, ha épp ott találják...

Csak a cinkék és a varjak a barátai. Érdeklődve pislognak a koszos kétlábúra.

„El is menének köszöntésére azonnal, azonnal / Szép ajándékot vivén szívökben magukkal, magukkal.”

Elgémberedett ujjával összekapargat egy kis dohányt a koszos újságpapírdarabra és meggyújtja. Nagyot szív az összetakolt cigarettából, aztán, a még égő gyufával lángra lobbant egy fahasábot, bedugja az ócska vaskályhába. Ez se melegít már sokáig... – gondolja keserűen, és nem zárja be a kályhaajtót...

Kortyol még néhányat a rossz borból, összehúzza magán rojtos, zsíros kabátját, betakarozik foszlott pokrócával, és összekucorodik. – Éjfél lehet most – találgat – kezdődik a mise. Mindig együtt mentünk, az egész család...

„A kis Jézuskát egyenlőképen imádják, imádják, / A nagy Uristent ilyen nagy jóért mind áldják, mind áldják.”

Lehunnya a szemét, s már hallja is a templomba csalogató harangszót.

Lassan könnyű lesz minden, nem fázik. Álmában égnek a templomi gyertyák, érezni füstjük illatát, szól az orgona, száll az ének: „Mennyből az angyal...”

Reggelre csak a kopott vaskályha, körülötte üszkös romokkal emlékezteti a varjakat és a cinkéket Zs.-re.

Sólya Emma

Kötetben láthatják viszont verseiket

Komáromi János ez év karácsonyára immár a második Verselő Antológiával szeretné megörvendeztetni az irodalomkedveket. A költő első válogatása az elmúlt évben jelent meg.

– Az volt az elképzelésem, hogy akkor jelentkezem mások műveit is tartalmazó kötetrel, ha lesz annyi pénzem, hogy formájára, minőségére nézve is „igazi” könyvet tudok csinálni. Kemény borítást, fűzőt, domború hátút szerettem volna, hogy szét lehessen nyitni, mint a régi

könyveket, ne szakadjon szét. Szerencsém volt a támogatókkal, voltak ismerősök és ismeretlenek is, akik segítettek. Úgy gondoltam, érdemes másoknak is lehetőséget biztosítani arra, hogy egy könyvben lássák viszont az írásaikat. Tavaly több mint harmincan jelentkeztek, küldtek írásokat, amik közül én válogattam. Jelezték, hány oldalra szeretnének bekerülni, ennek arányában kellett hozzájárulniuk a költségekhez. Én megcsináltam minden, könyvkiadáshoz kapcsolódó munkát, ők pedig

adták az írásaikat, a befizetések fedezték a kiadás és a postázás költségeit. Sikere volt a kezdeményezésnek, jó minőségű lett a könyv is. Ezen felbuzdulva 2009-ben is meghirdettem ezt a lehetőséget. A felhívást a honlapomon és különböző portálokon tettem közzé, melyek közül az Amatőr Művészek Fóruma körlevélben is kiküldte tagjainak.

A tavalyi kötet 200 oldalas volt, idén pedig akkora érdeklődés mutatkozott iránta, hogy több mint 15 jelentkezőt el kellett utasítanom. Így is 464

oldalas lett a kiadvány. Örülnek a szerzők, hisz egészen más úgy kézbe fogni egy könyvet, hogy abban jelent meg írásuk. Sokan karácsonyi ajándéknak szánják.

A paletta nagyon széles, hiszen jelentkeztek határon túli magyarok is: Szlovákiából, Ukrajnából, Erdélyből, sőt, olyan is van, aki Németországban él. A tavalyi Verselőben paksi költő is volt, az ideiben a szerkesztőn kívül kalocsai a legközelebb élő, de az ország minden részéből szerepelnek az antológiában.

-sólya-

Reform és hagyomány

Borleves almaszirommal, pulyka roston sültve gombával töltött paradicsommal – egykét ötlet a karácsonyi menüsorba Reform Főzőklub-módra. Az öt éve alakult klub legutóbbi találkozóján természetesen el is készítette ezeket az ételeket, s más finomságokat is, hiszen idei utolsó összejövetelük már az ünnepek jegyében telt.

Öt éve, hogy az atomerőmű saját klubjaként megalakult a Reform Főzőklub Kovács János vezetésével. A Venesz-díjas mesterszakács rendszeres vendége volt az Együtt a parlagfű ellen Alapítvány rendezvényeinek, itt találtak egymásra a későbbi klubtagokkal.

A társaság zöme az atomerőműben dolgozik, s felvállalták, hogy különféle rendezvényeken népszerűsítik az atomerőművet. Rendszeres résztvevői és nagyon gyakran helyezettjei a különféle főzőversenyeknek. Azon túl, hogy idén megnyerték a paksi halászléfőző versenyt, számos helyen diadalmaskodtak. Kiváló a kapcsolat a város többi civil szervezetével, s a klub kiveszi részét a testvérvárosi kapcsolatok ápolásából. A titkár, Biró Lajosné Éva számára szép emlék a kézdívárshelyi almafesztivál, ahol 250 főre főztek. Előtte Pakson megfőzték a menüsört, elkápráztatva az erdélyieket azaz, hogy az előételtől a desszertig mindent almából készítettek. Nem ez volt a legnépesebb vendégsereg, amelyet elláttak, főztek ők már gulyást ezer főre Pakson.

Fotó: Molnár Gyula

Harmincan vannak, szinte mindenki igen aktív tagja az immár hivatalos egyesületnek – idén jegyezték be –, így új tagokat nem fogadnak, de havi összejöveteleik bármelyikéhez lehet csatlakozni előzetes egyeztetés és némi költségviselés mellett. Ezek a találkozók mindig vacsorába torkoltnak, ami „csak” azért van, mert amit főztek, meg is eszik, hiszen a hangsúly természetesen az ételek elkészítésén van. A nevünkhöz hűek maradunk, mondja az elnök, Kovács János. Ez pedig azt jelenti, hogy a reformkonyhát képviselik, de tájlelgező, magyaros ételeket készítenek el, a hagyományos magyar étele-

ket folyamatosan megújítják, szem előtt tartva azt, hogy ne rugaszkodjanak el a tradícióktól.

Klubtalálkozóikon azt is figyelembe veszik, hogy manapság nincs idő félnapokat konyhában tölteni, ötkor kezdenek, hétkor már tálnak, de természetesen teljes menüsört készítenek. Miután saját szavai szerint a klub elnöke egy dologra alkalmatlan, és pedig nem főz szakácskönyvből, mindig új receptek születnek, ezt minden alkalommal papírra vetik. Az elmúlt öt évben rendkívül nagy gyakorlatra tettek szert a tagok, sok olyan tanultak, amit otthon tudnak hasznosítani. Másképp főznek, mint annak előtte, más eszközöket, fűszereket használnak.

Karácsonyra a hal sem maradhat el, mondja Kovács János. Rácponty hagyományosan krumplival, jól összefőzve, tejföllel leöntve. A mesterszakács ezt – szokásához híven – kicsit másképp ajánlja elkészíteni. Roston sütöm a halat, a tányéron mellé teszem a lecsót, krumplit, sült hagymát dekoratívan elrendezve, s paprikás hallal megöntözöm, jó szárazra kisütött kakastaréjjal díszítem, sorolja. Éváéknál a tervek szerint halászlé, rácponty és kacsa-sült lesz hagymás tört burgonyával és párolt káposztával. Ezekbe belecsempészi az elmúlt években szerzett tudást, így persze megeshet, hogy a párolt káposztában például aszaltszilva lesz, vagy éppen almával készíti. Jánosnak természetesen van egy még ennél is szokatlanabb ajánlata: készítsünk a karácsonyi sütek mellé lilahagyma-lekvárt mézzel, balzsamecettel. -vt-

Év végi koccintás

Évente egyszer megszegve saját tízparancsolatukat, beengednek, sőt maguk hívnak hölgyeket szentélyükbe a borbarátok. Ez az alkalom az év utolsó találkozója, amely remek hangulatban telt ezúttal is. Az, hogy a négykézlás állapot nem tartozik a kulturált borbogyasztáshoz, csupán íratlan szabály, de a paksi Borbarát Klub elnöke, Herczeg József büszke arra, hogy az elmúlt 14 évben nem volt a pincében részeg ember. Volt viszont sok neves borász az ország szinte minden híres borvidékéről. Az ő boraik tovább gazdagították idén a klub bormúzeumát is, ahova a bemutatót tartók boraik mellett a paksi borversenyek legjobbjai kerülnek. Az idei év krónikájához tartozik a tíz hagyományos klubfoglalkozás mellett az országos borbarát találkozó is, amit Pakson tartottak.

A klubnak tizenöt alapító tagja van, köztük – bár ellenkezik az előbb már említett alap-

szabállyal – egy hölgy, Kanczler Istvánné, aki azonban köztudottan nagyon jó borász. Heten csatlakoztak létrejötté óta a klubhoz. A többségnek van saját borászata, és ízletes boraik, de nem ezek reklámozását, hanem a kulturált borbogyasztás népszerűsítését tűzte zászlajára a társaság. Sokan elvégezték a sommelier képzést is, hogy még ezzel is gyarapítsák ismereteiket.

A kérdésre, hogy milyen borok kerüljenek az ünnepi asztalra, Herczeg József azt mondja, a karácsonyi vacsorát indítsuk dűzsi rozéval. – Én nagyon pörköltös vagyok, ahhoz pedig remekül illik egy 2006-os cabernet franc Tóth Lajos pincéjéből – mondja. (Tóth Lajos a Paksi Borklub tagja – szerk.) Mivel új szelek fújnak a borbortérén is, még a desszertek után is száraz vörösbort kínál a klub elnöke. Érdemes megkóstolni Németh Gábor kékfrankosát, vagy választani Jekl Béla villányi pincészetből

egy kadarkát, esetleg oportót, javasolja Herczeg József felidézve a klubban idén kóstolt fajtákat. Fehérek közül Léglő Ottó rajnai rizlingjét választaná, tette hozzá. A klub elnöke hozzáteszi, számára nemcsak az ünnepi asztal elengedhetetlen kelléke a finom bor, a karácsonyfa mellé is odakívánczik. Javasolja, egy pohár cabernet francnal koccintva kívánjunk szeretteinknek boldog karácsonyt. -vida-

Fotó: Molnár Gyula

Postaládánkból

A sport mindenre képes tanítani!

Szentesi Alajos Kovács Antal társaságában az ünnepségen

Rendhagyónak és szokatlan-
nak, de hihetetlenül emberinek
és meghatónak tartom az ASE

30. születésnapjához. Édesapám, Szentesi Alajos
testnevelő tanár, a PAKSI KOSÁR-

LABDA megteremtője régóta
nem tud részt venni kora és
egészségi állapota miatt a sport-
életben.

Az ASE ügyvezető igazgató-
ja, KOVÁCS ANTAL úr, aki tanít-
ványa volt a gimnáziumban,
nem felejtette el, hogy milyen
sokat tett a tanár úr Paks sport-
jáért, és személyes hangú le-
vélben invitálta a jeles ese-
ményre.

Nem divat manapság a gyö-
kereket tisztelni, de még a fát
sem tisztelik, sok helyütt a
lombot sem, csak a gyümöl-
csöt favorizálják. A SPORT, az
ország „ATOM ANTIJÁT” nem
csak a legnagyobb bajnoki
címhez segítette hozzá, ha-
nem olyan emberi értékek

megszerzéséhez is, amelyen
többek között az idősök meg-
becsülése.

Édesapám betegségében egy-
ből sokkal jobban lett, hogy
rész vethetett az ünnepségen.

Az, hogy volt tanítványai, a je-
len kiváló sportolói és edzői és a
sportvezetők is váltottak vele
szót az este folyamán, felért há-
rom havi gyógyszerrel!

A sport valódi ünnepeként
fényárban úszott a SPORT FÁJA, a
gyökértől a gyümölcsig. És az
atomvárosban nem felejtették
el, hogy nincsen gyümölcs gyö-
kér nélkül.

Hajrá ASE, csak így tovább!!!

Szentesi István

Az előd Paksi Kinizsi
egykori sportolója

Olvasói levél a paksi vasútról

Nem értek a politikához és a
gazdasághoz. Vonattal járok
Paksra. Évekig laktam Pak-
son, itt és a környéken lakik a
családom.

Párommal és a kutyákkal
sűrűn jövünk haza. Vonattal.

Miért pont vonattal? Mert ké-
nyelmes. Házi kedvencünkkel
meg pláne.

Sok házi terményt, terméket
viszünk/hozunk, s ennek van
helye a vonaton. Nem kell szo-
rongani, csomagtérben elhe-
lyezni, s attól félni, hogy eltű-
nik, megsérül. Nincs tömeg és
zsúfoltság. Van mosdó és álta-
lában folyó víz is. A Paks –
Pusztaszabolcs vonalon közle-
kedő kocsikon télen mindig jó
meleg van. S ezen felül a va-
súti sínek pazar környéken ha-
ladnak. Nem kevés a látnivaló.

Mind a mai napig találkozom
olyan paksival (főleg ifjú paksi
lakossal), aki nem tudja, hol
van Pakson a vasútállomás.
Pedig, ha jól értesültem, az ál-
talános iskolásoknak is van
„vonatos programja”.

Én imádtam hajnalban feszi-

válókra, nyaralásra, kirándu-
lásra utazni vonattal. Elfértek a
sátrak és a hálózsákok. Regge-
lizhattunk és kakaót ihattunk.
Nem kellett azon izgulni, hogy
merre tudunk mosdót találni.
Kártyázni lehet, olvasni és
aludni. Négyen ülünk egymás-
sal szemben. Tökéletes a be-
szélgetések, a kacagások és a
játékok színterének.

Nem tudhatom, hogy mi van
a háttérben, de talán odafigyel-
hettünk volna, hogy többet
használják, tudják, hogy van
vasúti közlekedés Pakson.

Hogyan? A szájról-szájra ter-
jedő információval, a gyerme-
keknek és szüleiknek szerve-
zett programokkal. Ott lenni
nekem is az elsők közt, aki
tesz.

Amikor mondom: „Gyere Te
is vonattal!”, mindig ezt a vá-
laszt kapom: „Lassú és drága”.
Ilyenkor elsorolom az érveim:
– nem sokkal drágább, de itt
van olyan, ami a buszon nincs,
pl.: hely (nem kell két órán át
állni), mosdó, panorama, leve-
gő, nyitható ablakok

Az utolsó személyvonat december 12-én gurult a paksi síneken.

– lassúbb, igen, mindössze
20-30 perccel, amíg átszállunk,
de lehet, hogy a vasúti pálya-
udvar sokkal közelebb van az
albérlethez, kollégiumhoz, la-
kóhelyhez.

Nekem sajnos nem sikerült
túl sok társam rábeszélni, hogy
rendszeresen vonattal közle-
kedjen. De egy-egy kirándu-
lásra, mulatozásra menet min-
dig vonattal utaztunk.

Ha ennek vége lesz, s nem
zárják be a paksi vasutat
(vagy újra nyitják) én is ott
szeretnék lenni az elsők kö-
zött, akik népszerűsítik a vo-
nattal utazást.

Nagyon szeretek vonattal
utazni. A vonaton aludni, be-
szélgetni, olvasni, ismerkedni,
nézelődni. Mindezt hazafelé
menet.

Lamperth Marianna

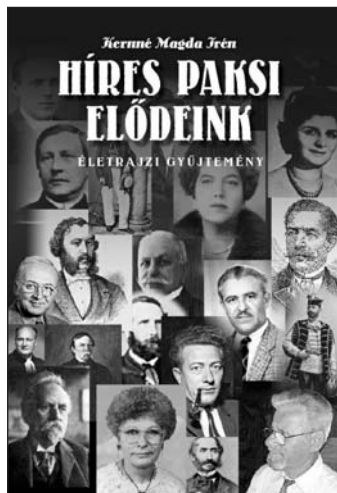
Híres paksiak, paksi hírességek

Katona Teréz

Molnár György színész, színgazdától Világostól Világosig című emlékiratában felelevenít egy, még a XIX. század utolsó harmadából, az erdélyi színjátszás hőskorából származó anekdotát, mely a vidékjáró truppok „piackutatási módszereinek rejtelmeibe” vezeti be az olvasót. Eszerint a vándorló színtársulatok a hegytetőn megpihenve szemügyre vették a völgyben meghúzódó településeket, s minden tornyos helység háztetőit szemügyre véve, megolvasták a kőkéményes házakat, ebből kalkulálva, vajon hány nadragos ember, reménybeli, leendő színházlátogató lakhat odalenn. (Fizető nézőként nem jöttek számításba a „gatyás” parasztemberek, akik ekkoriban még nem építettek kőkéményt a házaikra.) Aztán ha a számlálás ígéretes nézőszámot eredményezett, rögvést elindították a társulat kengyelfutóját, állapítsa meg, található-e megfelelő nagyságú terem, ahol Thália oltárát, a művészet sátrát fel lehet majd ütni. A vidéki nagyvárosokban megépült kőszínházakon kívül játszóhelyül szolgálhatott a fedett vagy nem ritkán fedetlen fa színpad, tanácsoló díszterem, a vendéglők nagyterme, de bármelyik olyan adottságú helyiség, ahová színpadot lehetett emelni.

A XIX.-XX. évszázad fordulóján ezekben az egyre szaporodó számú országjáró társulatokban több paksi származású színész is játszott. Schöpflin Aladár lexikonjában meg is nevezi őket, de a korabeli dokumentáció hiányosságai miatt közülük többek életrajzát, szerepeiket nem ismerjük. Nevük, születési adataik, első színpadi fellépésük időpontja megtalálható, de részletes pályaképet (nem tud) nem közöl róluk. Schöpflin adatai szerint közéjük tartozik Debreceni Margit (Kiss Lídia), aki 1854-ben született Pakson és

1880. március 20-án lépett először színpadra Jakab Lajos társulatánál; Horváth Irén, aki 1885. október 16-án született, és 1902-ben kezdte színészpályáját; Hermann Sándor 1884. szeptember 20-án született és 1925. június 8-án halt meg Budapesten, ő 1902 szeptemberében lépett föl először.

A kivételekhez, az ismertebbekhez tartozik még az előző lapszámokban bemutatott színészpályákon kívül Katona Teréz is, kinek működését részletesebben megismerhetjük

Enyedi Sándor könyvéből. (Nem találtam adatot arra, hogy testvérek lettek volna Katona Emmyvel, egyébként is a színésznők névválasztási szokásai szerint ebben az esetben is egymástól különböző néven léptek volna föl.)

Katona Teréz 1882. március 24-én született Pakson. Szak-

Állandó szerzőnk, Kernné Magda Irén új könyvvel jelentkezik. „Híres paksi elődeink” című életrajzi gyűjteményét 2010 januárjában ismerheti meg a nagyközönség.

A „Paks kultúrájáért” díjjal is elismert pedagógus számos helytörténeti munkát jegyez: társszerzője és szerkesztője a Várossá válni című könyvnek, a Városunk: Paks című tankönyv szerzője.

mai képesítését az Országos Színészegyesület színiiskolájában szerezte meg 1905-ben. Karrierje gyakornokként indult Szalkay Lajos társulatában, 1908 tavaszán Miklósy Gábor-

hoz, majd 1911-12-ben Kunhegyi Miklóshoz szerződött. Pályafutásának nagyobb részét vidéki színpadokon töltötte, leg-hosszabb ideig 1921-től 1930-ig Radó Dezső társulatában játszott. Színpadi alakításait meghatározta kiváló hangja, énektudása. Eleinte énekes naivaként aratott sikereket, majd a zenés darabok szubrettjeit játszotta, s mint az lenni szokott, színi pályáját az anyatípusok megjelenítésével zárta. Emlékezetes alakításokat nyújtott többek között Honoria Bedford (Berczik Árpád: Bálkirálynő), Mici (Lehár Ferenc: A drótosztót), Selyem Cinka modell (Molnár Ferenc: Az ördög), Heléna hercegnő (Oscar Straus: Varázskerítő), Izidóra (Katona József: Bánk bán), Rebeka (Davidson-Goldfaden: Szulamith) szerepeiben.

Katona Teréz 1958. augusztus 23-án halt meg Budapesten.

Kernné Magda Irén
Forrás: Magyar Színművészeti Lexikon. Szerkesztette Schöpflin Aladár. Bp. 1930; Enyedi Sándor: Rivalda nélkül. A határon túli magyar színjátszás lexikona. Bp. 1999; Magyar színház-történet II. 1873-1930. <http://mek.oszk.hu/02000/02065/html/2kotet/42.html>

Tehetségesek, fiatalok

Weller Johanna

Weller Johanna a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola nyolcadikos tanulója. A város egyik középiskolájában szeretne továbbtanulni, nem utolsósorban azért, hogy négy testvérével, szüleivel együtt maradhasson. Az irodalom, a történelem áll hozzá közelebb, e tantárgyakból ér el jobb eredményt. Ennek ellenére olyan szakmát választott, amely nem épül a humán tantárgyakra. Mesterfodrásznak készül, s a szó valódi értelmében, hiszen ma már komoly szakmai kihívás a fodrászat. Johanna a zenetanulást is komolyan gondolja, pedig ez

Fotó: Szatimauer Ferenc

csak hobbi, ám a család valamennyi tagja, kivéve az egy- és két éves fiúkat, játszik hangszereken, szülei amatőr szinten, de testvérei több évig tanultak a művészeti iskolában. Nővérei a furulyát választották, Johanna gitározik, immár négy éve, tanára Szabados László. Nagyon kedveli hangszerét, könnyen tanul, szívesen gyakorol, öröm-

mel zenél. Szorgalmas és tehetséges, az iskola gitáregyüttesének is tagja, akikkel számos kiváló eredményt ért el iskolai versenyeken. Szólóban játszani nagy kihívás számára, hiszen csak önmagára számíthat, de az önkontroll így erősebb. Az együttesben pedig a csapat a lényeg, egymásra figyelnek, és egymásnak segítenek. Jó hangulatban telnek a próbák, és a sok gitár együtt különleges hangzást eredményez előadónak és hallgatónak egyaránt. A közeli ünnepekre nagyon készül a család, szükebb és tágabb értelemben is. A legfontosabbak most a kicsi fiúk, egymást pedig apró meglepetésekkel ünneplik, ami mögött a szeretetet a legfontosabb. -bzs-

Jó napot, mi újság?

Örülni kell minden kicsinységnek

Fitt Szabolcs, a dunakömlödi plébániaigazgató egy vasárnap délelőttön fogadott otthonában. Várandós felesége szívesen kínált helyet, kávéval. Majd azonnal beszélgetni kezdtünk. A szelíd, de rendkívül tevékeny fiatal plébániaigazgató valódi, élményekkel teli gyermekkorából, eseménydús ifjúkori tapasztalatokkal érkezett Dunakömlődre, ahol a csendes hétköznapiak oldására számtalan programot szervez a dunakömlödieknek és az idelátogató paksiaknak egyaránt.

– Hol nevelkedett, Szabolcs? Kicsi gyermekként kapcsolatba került az egyházzal?

– 1975-ben születtem, Szekszárdon. Óvodába, általános iskolába és középiskolába is Szekszárdon jártam. Az egyházzal a keresztségem óta kapcsolatban vagyok.

A Garay Gimnázium elvégzése után a Pécsi Hittudományi Főiskolára jelentkeztem, itt szereztem diplomát 2000-ben.

– A diploma megszerzése után azonnal kapott munkát?

– A főiskola elvégzése után a Pécs melletti Mánfára kerültem, az úgynevezett Collegium Martineum-ba, mely egyike volt az ország integrációs modellintézményeinek. Az egyetlen olyan Magyarországon, amely integrált oktatási formában segíti, kollégiumi keretek biztosításával, a halmozottan hátrányos helyzetű, roma származású fiatalokat a középfokú oktatás során.

– Nagyon fiatal volt még. Ez próbatétel volt a javából...

– Gyönyörű két évet töltöttem Mánfán. Rengeteget tanultam a cigányoktól.

– Ez a kijelentés a mai magyar átlag állampolgár számára meglepő. Saját tapasztalatból tudom. Én is sokszor járok cigányok között, ha akarom, tudom látni az értékeiket... Szabolcs mit tanult a cigányoktól?

– Meg kell jegyezni: a hagyományos cigány családokról beszélek, ahol példaértékű a család, a nők szeretete és tisztelete. A gyerek szülő iránti alázata. Ott tanultam meg igazán megbecsülni azt, ami jutott nekem, ami az enyém volt. Akkor, amikor már nem hajolunk le száz forint után, amikor az a földre esik, zokogva jön a tanáriba egy tizenhét éves cigány fiú, aki elve-

Fotó: Molnár Gyula

szította az útiköltségre szánt száz forintját – és sírva mondja, neki haza kell mennie, mert a szülei várják – rájön az ember, milyen fontos minden apróság, ami a sajátja, örülni kell minden kicsinységnek... száz forintnak, ha van.

– Két év múlva mégis elhagyta első munkahelyét...

– 2002-ben keresett meg az egyházmege általános elnöke, aki a papi létszám fogyására hivatkozva kért meg, vállaljak szolgálatot Tolnában. Rajongtam a mánfai munkáért, de albérletben laktam, a fizetésem nagy részét kifizettem érte, nem volt esélyem saját lakás vásárlásra, letelepedésre. Így kerültem a tolnai plébániára világi hitoktatónak, úgynevezett száraz káplánként, a plébános mellé. Öt évet töltöttem itt. Hitoktató voltam a tolnai oktatási intézményekben, igeliturgiát tartottam Bogyszlón és Fácánkerten. Az igeliturgia célja? Megteremtteni a hit atmoszféráját, mielőtt a hit titka újra megvalósul.

– Mit jelent a szó: szárazkáplán?

– A szárazkáplán azt jelenti, hogy olyan valaki segít a plébánián/parókián, aki még nincs pappá szentelve. Vagyis sok dolgot tehet, de nem miséz és nem gyóntat.

– Dunakömlődöt Szabolcs választotta vagy itt kapott újabb lehetőséget a szolgálathoz?

– Már öt éve voltam Tolnában, amikor Mayer Mihály megyéspüspök úr felaján-

lotta a dunakömlödi plébániaigazgatói állást/feladatot. Akkor már ismertem a feleségemet, így első dolgom volt megbeszél-
ni vele a lehetőséget, melynek én első pil-
lanatban is nagyon örültem, hiszen egy
plébánián élni a leendő családommal, egy
gyülekezet lelki fejlődését közvetlenül irá-
nyítani – szép felkérés, gyönyörű fel-
adat... Egyedül költöztem be a plébániára,
majd amikor megnősültem, költözött ide a
feleségem.

– Hittudományi főiskola, plébániaigaz-
gatás, feleség... kicsit zavarban vagyok...

– A magyarázathoz vissza kell nyúlnunk
a hatvanas évekhez. A II. Vatikáni Zsinat
élesztette újjá az állandó diakonátus ha-
gyományát, amely már a kora keresztény-
ség idejében létezett: a papokhoz hasonló-
an az állandó diakónusok kereszthetnek,
eskethetnek, temethetnek és szentbeszédet
mondhatnak, áldoztathatnak, de nem mu-
tathatnak be szentmisét, nem szolgálhatják
ki a betegek szentségét és nem gyóntathat-
nak. A diakonátus a szolgáló Krisztusnak a
szentségi jele, és a hármasság papi rend – di-
akónus, pap, püspök – első fokozata. Ál-
landó diakónussá nő, kipróbált férfiakat
is szentelhetnek – feleségük beleegyezésé-
vel. Az alsó korhatár harmincöt év. Fel-
adata: a keresztség, az Oltárszentség ki-
szolgáltatása, közreműködés házasságkö-
tésben (esketés), temetés, zsolozsma, ige-
litrurgiák vezetése. A misén felolvassa az
evangéliumot, prédikációt mondhat, a
püspöknek, illetve papnak segédkezik. A
dunakömlödi templomban így Máger Ró-
bert atya, aki felszentelt pap, (ugyanolyan
diplomája van, mint nekem) tart minden
hónap második és negyedik vasárnapján
szentmisét, s a közbe eső vasárnapokon én
tartok igeliturgiát.

– Nem mindennapi jelenség. Elfogadta
Önt a gyülekezet?

– Úgy érzem, igen. És igyekszem meg-
tenni mindent azért, hogy ne csupán őriz-
zük ezt a jó viszonyt, hanem építsük is to-
vább. Az egyházközség és a település
közössége egy nagy csoportot alkosson. A
dunakömlödiek szorgalma, jó szándéka és
segítőkézsége minden rendezvény, ünnep
szervezésekor és lebonyolításakor tetten
érhető. Támogató erejük, önzetlenségük
adják a közösség erejét, mely a település
megtartó erejét jelenti.

Tell Edit

Sport

Évnyitó túra a Mezőföldön

A Demeter Egyesület és az ASE Természetjáró Szakosztálya 2010. január 2-án Évnyitó Gyalogtúrát szervez. Az év első megmérettetését Adorján Antal vezeti a Mezőföldön. Az indulás szombaton reggel 8 órakor a Városi Művelődési Központ parkolójából lesz, és az Ürgemező–Cseresznyés Pusztá Lovas Udvar–Paks útvonalon halad. Ahogy az a dmtr.hu honlapon is olvasható a távolság 12 kilométer, szintkülönbség szinte nincs. A túrát teljesítők 18 ponttal gazdagodhatnak. *efg*

Nyitva tartás:
H-V 05-20-ig

Telefon:
75/315-983
20/9450-992

Két nem várt vereség közt egy győzelem

A férfi kosárlabda NB I 10. fordulójában elszenvedte első vereségét az Atomerőmű SE csapata. Mészárosék Székesfehérváron, az Albacomp ellen léptek pályára. A vendéglátók 5 győzelemmel és 4 vereséggel álltak a táblázat közepén, míg a paksi csapat veretlenül várta a mérkőzést. A forduló rangadóján végig izgalmas, kiélezett küzdelmet láthatott a közönség. Az első két negyedben fej-fej mellett haladtak a csapatok, a nagyszünetre két pontos hátrányban vonultak Braniszlav Dzunic tanítványai. A harmadik negyed végére 10 pontos előnyre tett szert az Alba, nagyon kemény hajrának nézett elé az ASE. Óriási energiákat mozgósítva ledolgozta hátrányát a paksi csapat, egy perccel a vége előtt Horváth Ákos egy triplával egyenlített. A végén azonban a székesfehérváriak örülhettek, mivel ők szereztek az utolsó találatot. Horváth (22/9) és Martin (18) kivételével a paksi játékosok közül más

nem jutott 10 pont fölé a találkozó, talán ennek is köszönhető, hogy a bajnokság során először hagyta el vesztesen a pályát az ASE. Albacomp ASE 79-77.

A Közép-Európai Kosárlabda Ligában az Atomerőmű SE Ausztriában a Kapfenberg Bulls együttesét verte 69:64-re. A csoportelsőség valószínűleg az ASE és a Jicin között fog eldőlni.

A hétközi kupa meccs után az év utolsó hazai bajnokja következett a Gesztenyés úton. Sokan úgy vélték, a bukdácsoló, edzőt váltó, kilencedik helyen álló Falco ellen újra sziporkázik majd a csapat, és ismét elkezdődik egy hosszú veretlenségi sorozat. A tévéközvetítésnek, meg talán a korai kezdésnek „hála”, eléggé foghíjasak voltak a lelátók. A vendég szektorban ez még feltűnőbb volt, jó ha tizenöten eljöttek Vas megyéből. Négy és fél perccig nem volt semmi probléma, fej-fej mellett haladtak a csapatok. Innentől

azonban a negyed végéig tartó rövidzárlat következett. A Falco 16 pontot dobott, míg az ASE English révén két büntetből egyet. A második negyed sem hozta meg a várva várt feltámadást, paksi oldalról tízszer próbálkoztak két pontot érő dobással, ezekből mindössze három került a gyűrűbe. A mélypont a 19. perc volt, a vendégek 51-21-re vezettek. A nagyszünet után sem változott sokat a játék képe, futott az eredmény után a hazai csapat. A negyedik negyedben már a vendégek is többet hibáztak, az ASE is jobban védekezett, de a 26-14-re megnyert utolsó negyed csak arra volt elég, hogy kozmetikázza az eredményt. ASE – Falco 74-84.

Braniszlav Dzunic: – Megérdemelten nyert a Falco. Nagyon rosszul játszottunk az első félidőben, a csapat nem dolgozott rendesen. A második félidőben már visszatértünk a saját játékunkhoz, de túl nagy előnyt adtunk nekik. *(joko)*

Félidőben dobogós helyen

– Ennek a csapatnak hármasszerepe van. Egyrészt a fiatal, tehetséges játékosoknak hétről hétre felnőtt bajnokságban játéklehetőséget biztosítani. Másrészt az első gárda bajnoki mérkőzéséről kimaradókat az NB III-ban szerepeltetni, valamint a szintén első csapathoz tartozó, sérülés vagy betegség utáni lábadozóknak folyamatos terhelést biztosítani – kezdte értékelését Buzás Attila, a Paksi FC II együttesének egyik vezetőedzője. A másik ugyanis Horváth Sándor, aki korábban szintén tagja volt a zöld-fehér első osztályú együletnek. A trénerduó a nyáron váltotta a Szekszárdi UFC-hez szerződő Dienes Pált. A harmadosztályú csapat a Dráva csoport 14-es mezőnyében a harmadik he-

lyen áll 6 győzelemmel, 3 döntetlennel és 4 vereséggel, 21 szerzett ponttal. A Buzás-Horváth legények 13 találkozójukból 10-et idegenben vívtak, a Fehérvári úti stadion centerpályájának kímélése miatt.

– Egy olyasfajta játékerősszerben játszunk, ami az NB I-es csapat játékát tükrözi, mi is erre építjük a PFC II. mérkőzéseit. Tény, hogy ez egy-két játékosnak nem igazán fekszik, de nekem meggyőződésem, hogy ez így van jól – tette hozzá Buzás Attila, aki még mindig aktív sportoló, hiszen a megyei első osztályban szereplő, listavezető Bölcske alapembere. Jövőre, ha úgy alakul, akár PFC II.–Bölcske meccset is rendezhetnek az NB III-ban,

mellyel kapcsolatban elmondta, érdekes helyzet adódna, de szereti a kihívásokat.

A pályán Mészáros István a kapitány. A fiatal, de kellő rutinnal rendelkező középpályás szerint a hibátlan mérleggel rendelkező Baja már nem, de az 5 ponttal előrébb tartó Dombóvár mindenképp utolérhető. – Hullámozó a teljesítményünk. Voltak dekoncentrált meccseink, és voltak kiváló produkcióink is. Ha tavasszal kiegyensúlyozottan szereplünk, az ezüstérem megszerezhető – értékelt a csapatkapitány. Az NB III-as gárda téli felkészülése január közepén kezdődik, és hasonlóan az előző évadhoz, ezüstös tavasz következhet.

Faller Gábor

A középdöntő résztvevője a Paksi FC a Ligakupában. A küzdelmek még júliusban kezdődtek, a PFC a „B” csoportban szerepelt, a Videoton, a Zalaegerszeg, a Pápa, a Győr és a Kaposvár társaságában. Gellei Imre együttese másodikként jutott tovább – a Videoton mögött – 5 győzelemmel, 2 döntetlennel és 3 vereséggel. A következő körben szintén a „B” csoportba sorsolták a paksi együttest, a riválisok ezúttal a Ferencváros, Haladás és az Újpest lesznek. A küzdelemsorozat február 12-én kezdődik a zöld-fehéreknek, akkor Újpesten vendégszerepelnek majd Égerék. A Ligakupa döntőjében a két csoportgyőztes találkozik – a tervek szerint 2010. április 28-án. *röné*

Az ASE első világbajnoka: Hoffmann Ervin

Pár hete ünnepelte 30. születésnapját az Atomerőmű Sport Egyesület, melynek első világbajnoka a kenus Hoffmann Ervin volt, aki pályafutása során négy vb-aranyat és hét vb-ezüstöt szerzett.

– *Mikor kezdte kenuzni?*

– Nagyon régen volt, tizenkét évesen mentem le először, 1981-ben. Szabó Tamás volt az első edzőm, Ő az atomerőműben dolgozott, és munka mellett csinálta. Utána Tónió (Hajba Antal), majd Sziklenka Laci bácsi tanított.

– *Milyen volt a társaság?*

– Jó! Balczér Gábor, Schmidt Gábor, ifj. Szabó Tamás – rögtön az elején úttörő olimpiát nyertünk indián kenuban. Sajnos már nem nagyon tartjuk a kapcsolatot.

– *Az ASE-ban töltött évek hogy alakultak?*

– Az úttörő olimpia után egy darabig nem jöttek az eredmények, meg kellett tanulnom a versenykenuban lapátolni. Az

általános iskola után 1983-tól Szekszárdra jártam a Húsipari Szakközépiskolába, minden nap utazás, tanulás, utazás, edzés. Nem volt könnyű. 1986-ban a kubai IBV-n (Ifjúsági Barátság Verseny), ami felért egy világbajnoksággal, C2 500-on és C2 1000 m-en aranyat nyertünk a honvédos Nagy Zoltánnal, C1 500-m-en második lettem. A '87-es belgrádi ifjúsági vb-n már mind a három sikerült, C1 500, C2 500, és C2

1000 m-n is a dobogó tetejére álltam fel. A felnőttek között már nehezebb volt, semmi különösebb eredmény két évig. 1989-ben bevonultam katonának – kemény egy hónapig –, Hódmezővásárhelyen voltam egy sportolókiből álló alakulatnál. Miután leszereltek, visszatértem Paksra, de már egyre többet jártam fel Budapestre edzeni, a honvédos Szabó Attilával mentünk párban. Még ASE versenyzőként nyertem

1989-ben és 1990-ben 2-2 vb-ezüstöt C4-ben, aztán 1991-ben klubot váltottam, a Budapesti Honvédhoz igazoltam.

– *A magánéletről mondanál valamit?*

– Édesanyám nagyon fiatalon, 34 évesen meghalt, és édesapám sem él már. Van egy házunk Györkönyben, de már csak halottak napján megyünk le Paksra. A húgom Angliában él, az öcsém Budapesten, a barátok is elkoptak, szétszéledt a társaság. Most nősültem, tizenkét évi együttélés után házasodtunk össze Katival (Kovács Katalin sokszoros olimpiai, világ- és Európa-bajnok kajakos), Budakalászon élünk nyugodt körülmények között. A budapesti nagybani piacon vagyok raktárvezető. Néha lejárok a hajógyári szigetre kenuzni, kondizni, kell egy kis sport is. Talán a londoni olimpia után, ha a Kati abbahagyja a versenyzést, jöhet az utánpótlás!

Kovács József

Fotó: Szaffner Ferenc (archív)

Korcsolyára fel, megnyitotta kapuit a paksi jégpálya! A korábbi évek tapasztalatai alapján, hétköznapiakon 14 és 22, hétvégén és ünnepnapokon 9 és 22 óra között tart nyitva a sportlétesítmény. Az elmúlt évekhez hasonlóan hétköznapi 500, hétvégén és ünnepnapokon pedig alkalmanként 600 forint a belépőjegy. Csoportok nyitvatartási időn kívül 5000 forintért tölthetnek egy órát a pályán.

-gyöngyi-

ESZI Kupa

Megkezdődtek a 20. ESZI Kupa kispályás teremlabdarúgó torna küzdelmei. Az első játéknapon gólgazdag mérkőzéseket láthattak az érdeklődők, több meglepő eredménnyel. A címvédő Tanya Csárda játszotta a nyitómeccset, az ellenfél a Madocsa SE volt, a végeredmény 13-1 lett a tavalyi bajnok javára. A madocsaiek először vesznek részt a sorozaton, NB I-es játékosokkal a többség nem találkozott, ez a teljesítményükön kissé meglátszott. A második összecsapásukat már imponáló magabiztossággal nyerték a Lacza-legények, a szintén debütáló Kantint 11-1-re verték.

Két vereséggel kezdte a tornát 2009 ezüstérmese, a Galaxy Casino. A paksi galaktikusok két góllal kaptak ki a Tanya Csárdától, és ugyanakkora kü-

lönbséggel az FC Fabrostone-tól. Büntetőök döntötték el a PSE Ifi-Gastro Blues Plakész meccset utóbbi gárda javára. Ez az eredmény is a meglepetés kategóriába tartozik, mivel a Plakész az egyik esélyes a végső győzelemre.

A zöld-fehér ifisták a nagypályán is kiválóan szerepelnek. A juniorok második meccsükön nagyon kikaptak a PFC II-től (16-3), az első játéknapi további eredményei: Gastro Blues Plakész-Kantin 17:2, valamint Sörpatika Spaten-Kerek Csárda 6:11. A második játéknapi meglepetések nélkül zajlott, a Tanya Csárda hibátlan mérleggel áll a tabella első helyén, a szintén vereség nélkül álló PFC II. és a Gastro Blues Plakész előtt. A góllövőlistát a tavalyi aranyérmes gárda tagja, Tamási Gábor vezeti 17 találattal.

A rájátszás 2010. január 2-án lesz, a döntőt és a helyosztókat január 9-én rendezik. *efg*

ÁLLÁSHIRDETÉS

Paks város önkormányzata pályázatot hirdet titkársági ügyintéző munkakör betöltésére. Feladata: a polgármesteri hivatal humánpolitikai irányelveinek kidolgozása, illetve kapcsolattartás a médiával és egyéb kommunikációs feladatok. Pályázhat többek között jogász, pedagógus vagy kommunikációs szakember, a kiírást részletesebben böngészhetik a www.paksihironok.hu oldal Közérdekű rovatában. A pályázatokat december 31-ig várják, dr. Blazsek

Balázs címzetes főjegyző irodájában. Az állással kapcsolatban a Polgármesteri Hivatal Titkársági Osztályán érdeklőhetnek, a 75/500-533-as telefonszámon.

Élelmezésvezetőt keres az Ifjúság úti Bóbita Bölcsőde, akinek munkakörébe tartozik a 250 adagos konyha élelmezésével járó feladatok, diétás étkezők ellátása, étlap készítése. Az állás betöltésére szakmai tapasztalattal rendelkező dietetikust keresnek, a pályázatokat december 29-ig várják postán, e-mailben vagy személyesen a Bóbita Bölcsődében. Részletek a Paksi Hírnök honlapján.

**Duna
Hotel*****

Éttermünk nyitva tart hétfőtől péntekig 18-22 óra között – csoportoknak előrendelésre hétfőig is – eljegyzés, ballagás, bankett, lagzi... stb.

Üdülési csekket, étkezési jegyet is elfogadunk!

**Paks, Dózsa Gy. u. 75.
75/510-258; 20/269-9550**

**BA-TU
Építőipari Kft.**

**Teljes körű építőipari szolgáltatás
Betonvágás és betontörés munkagépekkel!**

www.ba-tu.hu

Telephely: Paks, Ipari Park

Tel./fax: 06-75/313-226

Tel.: 06-30/9372-668

E-mail: batu.epito.paks@freemail.hu

Építés, fuvarozás, gépi földmunkák

KIADÓ INGATLANOK

Paks főutcáján, irodaházban (Tolnai u. 2.) adminisztrációs vagy szolgáltató tevékenységre irodák kiadók.
(15 m²-80 m²).

Érdeklődni:

30/9372-668, 75/511-252.

**BÁLA MIX
KARÁCSONYI
VÁSÁR**

A lakótelepi SPAR Áruház mellett

Gyerek ruhák 200 Ft/db-tól

Férfi zakók 1.000 Ft

Férfi ingek 500 Ft

Felhőneműk 100 Ft/db-tól

Lakástextilek -50%

Minden más ruhanemű és cipő -25%

Jó minőségű áruk

olcsó áron

LEGYEN SAJÁT

SZOLÁRIUMA!

BIO-SZOLÁRIUM

(35 csöves) eladó

Érdeklődni lehet: 70/459-2200

**MECSEKVIDÉKE
TAKARÉKSZÖVETKEZET**

48 éve Ügyfeleink szolgálatában!

NYUGDÍJAS HITEL

**Szeretné felújítani lakását, családi házát?
Energiatakarékosra cserélni háztartási gépeit?
Szeretne kirándulni, üdülni?**

**Vegye igénybe a nyugdíjas hitelt, 75 éves korig!
Felvehető összeg: 100 ezertől akár 1 millió Ft-ig,
futamidő: maximum 60 hónap**

100 ezer forintnál 2 567 Ft, 500 ezer forintnál

12 831 Ft a havi törlesztő részlet

Kamat 16%, kezelési költség 2%.

THM 23,88% a félmillió kölcsön esetében.

Paks, Villany u. 4. Tel.: 75/511-240

Jelen tájékoztató nem minősül ajánlattételnek. A szerződések részletes leírását az üzlet- és termékszabályzatok tartalmazzák!

PAKSI VÍZMŰ Kft.

Paks, Kölesdi u. 46.

Tel.: 75/511-000

Fax: 75/310-467

E-mail:

paksiviz@paksiviz.hu

**Minden kedves
Fogyasztónknak
és Partnerünknek
kellemes karácsonyi
ünnepeket
és boldog
új esztendő
kívánunk!**

**Nagyon boldog
karácsonyi
ünnepeket kíván
a Kinga szalonból**

Márkus Melinda fodrász
(20/429-1312)

Pollák Katalin kéz- és
lábápoló (20/583-4403).

**Sok szeretettel várjuk
a szépülni vágyó kedves régi
és új vendégeinket!
Pakson a Dózsa Gy. utca 48-ban.**

**MECSEKVIDÉKE
TAKARÉKSZÖVETKEZET**

**Szeretne a jelenlegi betétkamatok átlagos
hozama feletti, biztonságos megtakarítást
30% állami támogatással?**

Kössön most lakástakarékpénztári szerződést a Mecsekvidéke Takarékszövetkezetnél és visszatérítjük a lakástakarékpénztári szerződés szerinti első havi megtakarítását, vagy nálunk újonnan kötött Signal lakásbiztosításának díját a lakástakarékpénztári szerződés szerinti havi megtakarítási összeg 110%-áig.

Új lakástakarékpénztári szerződés kötése esetén 3 hónapra lekötött betéttel rendelkező ügyfeleink részére egy alkalommal évi 0,5% kamatprémiumot írunk jóvá a hirdetményben közzétett kondíciókhoz képest.

**Az akció visszavonásig érvényes, részleteiről érdeklődjön fiókjainkban!
Paks, Villany u. 4. Tel.: 75/511-240**

Moziműsor

December 20. (vas.) 17:15 óra
FEL!
amerikai animációs film

December 23. (szerda) 19 óra
ALKONYAT – ÚJHOLD
feliratos amerikai
romantikus thriller

December 30. (szerda) 19 óra
FÉRJ ÉS FÉLESEG
feliratos amerikai
romantikus vígjáték

KEDVES OLVASÓ!

A Paksi Hírnök
következő száma
2010. január 8-án
jelenik meg.

PANTAR Kegyeleti Szolgáltató
Bt. Paks, Kálvária utca 2.
Állandó ügyelet: 30/9363-255 (x)

Ajánló a TelePaks karácsonyi, szilveszteri műsorából

Az evangélikus gyülekezethez látogat a „Segítnék kiabálni néked” vallási magazin, amelyet 23-án és 24-én is műsorára tűz a helyi televízió, 19.30-kor.

A karácsonyi híradóban felidézik, hogyan készült az ünnepre a város, a paksi kistérség. Az összefoglalót 23-án, 19.00 és 20.00-kor tűzi műsorára a TelePaks.

December 27-én, 19.30-kor levetítik azt a kisfilmet, amely az idei Lussonium díjasról, Váczi Lászlóról készült.

Milyennek látja a város 2009-es esztendőjét Hajdú János polgármester? Évértékelő kérdések

és válaszok a közéleti magazinban 28-án, 19.00-tól.

Egy nappal később, december 29-én, 19.00 és 20.00-kor az év híradóiból láthatnak válogatást, a 2009-es esztendőben történt események összefoglalásaként. Ezen a napon levetítik az „Így jártunk mi – életképek a Vak Bottyán Gimnáziumból” című filmet 17.30-tól, az önkormányzati tűzoltóság 135 éves fennállása alkalmából készült „Mindennapi történetek” című filmet 18.00-kor, valamint a Hárompont kulturális magazin szintén lánglovagokról szóló adását 18.30-tól.

December 30-án, 18.30 perctől ismét műsorra tűzik a Hajdú János polgármesterrel készült beszélgetést, majd 20.00-kor a Paksi Atomerőmű Zrt. elmúlt 12 hónapjáról és a cég előtt álló feladatokról lesz szó.

A paksi kistérségi televízió részletes műsorát megtalálhatják a www.telepaks.hu oldalon!

Nyitva tartások

December 24-én, 25-én, 26-án, 31-én rendezvény miatt, valamint január 1-jén és 2-án a művelődési központ zárva lesz.

A dunakömlödi faluház december 23-27-ig, illetve december 30-tól január 3-ig tart zárva.

A városi könyvtár rendkívüli nyitva tartással várja olvasóit december 28-án 8.30–18.30 és január 2-án 8–12.30 óra között.

A Városi Múzeum december 21-től január 4-ig tart zárva.

Program

December 29-én 18 órakor ismét SOSEM UGYANAZ COMEDY KLUB. Közreműködnek: Gyulai István, Gracza Levente és Németh Szabolcs. Jegy: 300,- Ft

ÜNNEPI AJÁNLATA

Kontaktlencse- AKCIÓ!!!

3300 Ft

Ajánlott fogyasztói ár*/hó

Az akció 2009. november 30-tól december 31-ig tart.
*Az akció részleteivel kapcsolatban érdeklődjön az üzletben.

**HOYALUX MULTIFOKÁLIS
SZEMÜVEGLENCSE**
25% kedvezmény

**Vékonyított
szemüveglencse**
30% kedvezmény

**Egyes
szemüvegkeretekre**
30-40% kedvezmény

Boldog karácsonyt kívánunk!
Paks, Dózsa Gy. u. 20. Tel.: 75-511-246.

HITELEK! 18 BANK hitelei egy helyen!

CREDITHILL

Hitelek költségeit megelőlegezzük!

VÁGÓ ISTVÁN
AJÁNLÁSÁVAL!

RÉGI vagy BIZTOSÍTÁSOS HITELÉT,
VÁLTSA KI KEDVEZŐBB HITELLEL!

Hiteleink kockázatos életbiztosítás,
befektetés nélkül felvehető!

**A banki szigorítások ellenére megtaláljuk
Önnek a LEGKEDVEZŐBB HITELT,
deviza és forint alapon is!!!**

FLK-val kombinált hitel		
Például:	10 évre	15 évre
1.000.000	10.364	8.363
3.000.000	29.091	25.091
5.000.000	49.819	41.891
THM:	10,56%	10,33%

Kedvező hitellehetőség akár 40 év futamidőre!
 1 millió Ft ➡ 6.557,-/hó ➡ THM: 8,47%
 3 millió Ft ➡ 19.672,-/hó ➡ THM: 7,54%
 5 millió Ft ➡ 32.787,-/hó ➡ THM: 7,37%

GYORS hitelek,
rövid idő alatt
1-5 millió ft-ig

Akár értékbecslési és
közjegyzői díj nélkül

Szekszárd, Garay tér 1/4.
Telefon: 74/511-428
Mobil: 30/311-1181

Kellemes
karácsonyi
ünnepeket
és boldog
új évet
kívánunk!

Jövőnk energiája

mvm paksi atomerőmű

www.atomeromu.hu